

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre:

Art. I - Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul I „Dispoziții generale”

1. După punctul 1 se introduce un nou punct, pct. 1¹, cu următorul cuprins:
„Codul fiscal:

Definiții ale termenilor comuni

Art. 7 - (1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

23. persoană fizică rezidentă - orice persoană fizică ce îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) are domiciliul în România;**
- b) centrul intereselor vitale ale persoanei este amplasat în România;**
- c) este prezentă în România pentru o perioadă sau mai multe perioade ce depășesc în total 183 de zile, pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic vizat;**

d) este cetățean român care lucrează în străinătate, ca funcționar sau angajat al României într-un stat străin.

Prin excepție de la prevederile lit. a) - d), nu este persoană fizică rezidentă un cetățean străin cu statut diplomatic sau consular în România, un cetățean străin care este funcționar ori angajat al unui organism internațional și interguvernamental înregistrat în România, un cetățean străin care este funcționar sau angajat al unui stat străin în România și nici membrii familiilor acestora;

[...]

Norme metodologice:

1¹. Prin centrul intereselor vitale se înțelege statul cu care relațiile personale și economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. Astfel, se va acorda atenție familiei sale (soțului/soției, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreținerea persoanei fizice și care sosesc în România împreună cu aceasta), relațiilor sale economice (angajat al unui angajator român, implicarea într-o activitate de afaceri în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România), relațiilor sale sociale (membru într-o organizație caritabilă, religioasă, participări la activități culturale sau de altă natură).”

2. După punctul 21 se introduce un nou punct, pct. 21¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Definiția sediului permanent

Art. 8

[...]

(7¹) **Persoanele juridice române, persoanele fizice rezidente, precum și sediile permanente din România aparținând persoanelor juridice străine beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităților de lucrări de construcții, montaj, supraveghere, consultanță, asistență tehnică și orice alte activități, executate de persoane juridice străine sau fizice nerezidente pe teritoriul României, au obligația să înregistreze contractele încheiate cu acești parteneri la organele fiscale competente, potrivit procedurii instituite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Contractele încheiate pentru activități desfășurate în afara teritoriului României nu fac obiectul înregistrării potrivit prezentelor dispoziții. Pentru încadrarea ca sediu permanent a unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau a activităților de supraveghere legate de acestea**

și a altor activități similare se va avea în vedere data de începere a activității din contractele încheiate sau orice alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat la realizarea contractului de bază.

[...]

Norme metodologice:

21¹. Prin sintagma „orice alte activități” din alin. (7¹) al art.8 din Codul fiscal se înțeleg serviciile prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport.”

B. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. Punctul 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„86. În scopul aplicării prevederilor art.27 alin.(3) lit.c) din Codul fiscal, activele și pasivele aparținând unei activități economice a persoanei juridice române care efectuează transferul sunt identificate pe baza unor criterii similare celor prin care se apreciază caracterul independent al ramurii de activitate prevăzute de pct.86². Nu se consideră active și pasive aparținând unei activități economice elementele de activ și/sau de pasiv aparținând altor activități economice ale persoanei juridice române care efectuează transferul, activele și/sau pasivele izolate precum și cele care se referă la gestiunea persoanei juridice respective.”

2. După punctul 86² se introduce un nou punct, pct. 86³, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Asocieri cu personalitate juridică înființate potrivit legislației unui alt stat

Art. 28²

[...]

(2) În cazul în care o persoană juridică română este participant într-o asocieră cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, aceasta determină profitul impozabil luând în calcul veniturile și cheltuielile atribuite corespunzător cotei de participare în asocieră.

Norme metodologice:

86³. În aplicarea prevederilor alin.(2), pentru situația în care profitul obținut de persoana juridică română, participantă într-o asocieră cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectuează similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfășoară activități prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementată conform normelor date în aplicarea art. 31 din Codul fiscal.”

3. Punctul 94 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe

Art. 32 - Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii este deductibilă doar din veniturile obținute de sediul permanent respectiv. În acest caz, pierderile realizate printr-un sediu permanent se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice:

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfășurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii, se recuperează numai din veniturile impozabile realizate de acel sediu permanent. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înțelege țara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.”

4. După punctul 97 se introduc patru noi puncte, punctele 97¹ - 97⁴, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declararea și plata impozitului pe profit

Art. 34

[...]

(5) Următorii contribuabili au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, astfel:

a) organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit, anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

b) contribuabilii care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul;

c) contribuabilii prevăzuți la art. 13 lit. c) - e) au obligația de a declara și plăti impozit pe profit trimestrial, conform alin. (1).

(6) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (4) și (5), care, în anul precedent, se aflau în una dintre următoarele situații:

a) nou-înființați;

b) înregistrează pierdere fiscală la sfârșitul anului fiscal precedent;

c) s-au aflat în inactivitate temporară sau au declarat pe propria răspundere că nu desfășoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, după caz;

d) au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, în anul pentru care se datorează impozitul pe profit aplică sistemul de declarare și plată prevăzut la alin. (1). În sensul prezentului alineat nu sunt considerați contribuabili nou-înființați cei care se înregistrează ca efect al unor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii.

[...]

(8) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, determină plățile anticipate trimestriale în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicii prețurilor de consum, estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate

trimestriale, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

[...]

(17) Prin excepție de la prevederile alin. (16), impozitul pe profit, dobânzile/majorările de întârziere și amenzile datorate de regiile autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și cele datorate de societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, sunt venituri ale bugetelor locale respective până la sfârșitul anului fiscal în care se încheie proiectul care face obiectul acordului/contractului de împrumut.

Norme metodologice:

97¹. Contribuabilii nou-înființați în cursul unui an fiscal, alții decât cei prevăzuți la art.34 alin.(4) și (5), aplică, pentru anul înființării, sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la art.34 alin.(1) din Codul fiscal.

97². Încadrarea în activitățile prevăzute la art.34 alin. (5) lit.b) din Codul fiscal, este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obținute de contribuabili din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură se face la sfârșitul fiecărui an fiscal, iar în situația în care veniturile majoritare se obțin din alte activități decât cele menționate, aceștia vor aplica pentru anul fiscal următor, sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la art.34 alin.(1) din Codul fiscal.

97³. În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică și se corectează în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

97⁴. În aplicarea prevederilor art.34 alin.(17) din Codul fiscal, contribuabilii, regii autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin

acte normative, au obligația de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligația de a se contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreținere, înlocuire și dezvoltare.”

5. Punctele 98 - 99¹ se abrogă.

C. Titlul III – Impozitul pe venit

1. După punctul 4 se introduce un nou punct, pct. 4¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 42 - În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;

[...]

Norme metodologice:

4¹. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind și formele de sprijin acordate din bugetul de stat și din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislația internă și reglementările europene ca de exemplu:

- ajutoarele de stat acordate producătorilor agricoli, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, potrivit actelor normative de aprobare a respectivelor ajutoare de stat.

- sprijinul acordat producătorilor agricoli sub forma schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare potrivit Ordonanței de urgență nr.125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art.2 din Legea nr.36/1991

privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură și actelor normative date în aplicarea acesteia;

- sprijin nerambursabil acordat potrivit Programului Național pentru Dezvoltare Rurală prin Axa 1 Îmbunătățirea competitivității sectoarelor agricol și forestier prin Măsurile 112 - Instalarea tinerilor fermieri și 141- Sprijinirea fermelor agricole de semi-subsistență.”

2. Punctul 7² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare, precum și altele decât cele definite la cap. VIII¹. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării și bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

[...]

Norme metodologice:

7². Veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice sunt venituri neimpozabile.

Nu sunt cuprinse în bunurile mobile din patrimoniul personal deșeurile valorificate prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea, veniturile realizate fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IX „Venituri din alte surse”.”

3. La punctul 9, liniuța a doua se modifică și va avea următorul cuprins:

„9.

[...]

- veniturile realizate de către persoane fizice asociate în forme de proprietate asociative prevăzute de art. 26 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr.18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, din valorificarea direct sau prin intermediul formelor de proprietate asociative respective a produselor silvice, în condițiile legii;”

4. Punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. Se consideră în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, masa lemnoasă definită potrivit legislației în materie, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea.”

5. Punctul 36 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

Art. 48 - (1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, exclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfășura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă;

f) veniturile înregistrate de casele de marcat cu memorie fiscală, instalate ca aparate de taxat pe autovehiculele de transport persoane sau bunuri în regim de taxi.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

- c) sumele primite ca despăgubiri;
- d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

c¹) să respecte regulile privind deducerea cheltuielilor reprezentând investiții în mijloace fixe pentru cabinetele medicale, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (16).

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;
2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;
3. prime de asigurare pentru asigurarea de risc profesional;
4. persoane care obțin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu condiția impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plății de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum și pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizația plătită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obținute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

f¹) cheltuielile reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuțiile efectuate în numele angajaților la fonduri de pensii facultative, în conformitate cu legislația în vigoare, în limita echivalentului în lei a 400 euro anual pentru o persoană;

h) prima de asigurare voluntară de sănătate, conform legii, în limita echivalentului în lei a 250 euro anual pentru o persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului sau asociaților sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați și contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

m) cotizații plătite la asociațiile profesionale în limita a 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

n) cheltuielile reprezentând contribuțiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii, în limita a 5% din venitul brut realizat.

(6) Baza de calcul se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private, cheltuielile de protocol, cotizațiile plătite la asociațiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) și la alin. (5) lit. h);

e) donații de orice fel;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile datorate autorităților române și străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) Abrogată

i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

l¹) în perioada 1 mai 2009 - 31 decembrie 2010, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

1. vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

2. vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

3. vehiculele utilizate pentru închirierea către alte persoane, inclusiv pentru desfășurarea activității de instruire în cadrul școlilor de șoferi;

m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

Norme metodologice:

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii prin centrele de colectare a deșeurilor și orice alte venituri obținute din exercitarea activității inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea. În venitul brut se includ și veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise și neîncasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În venitul brut al afacerii se include și suma reprezentând contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activității și la încetarea definitivă a acesteia în patrimoniul personal al contribuabilului operațiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la prețurile practice pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul încetării definitive a activității din punct de vedere fiscal sumele obținute din valorificarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri se includ în venitul brut.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități, precum și a transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în condițiile continuării activității se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/ schimbe modalitatea de exercitare a unei activități și contravaloarea bunurilor și drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbă.

În cazul bunurilor și drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități și/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie se aplică următoarele reguli:

- cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar, la această valoare care constituie și bază de calcul al amortizării.

- cele complet amortizate, se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la prețul practicat pe piață, nu se calculează amortizare și nu se deduce din veniturile noii activități.

În cazul bunurilor și drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități și/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidența contabilă și nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activități.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;
- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;
- sumele primite ca despăgubiri;
- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

În cazul începerii unei activități ca urmare a schimbării modalității de exercitare a unei activități și/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități și/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea veniturii net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea și/sau transformarea formei de exercitare a activității.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declarația privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc schimbarea și/sau transformarea formei de exercitare a activității se reportează și se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 80 din Codul fiscal.”

6. Punctul 36¹ se abrogă.

7. Punctul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Printre reguli generale aplicabile pentru deducerea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, inclusiv în cazul cheltuielilor reprezentând plăți efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale.”

8. La punctul 38, liniuța 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„38.

[...]

- cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili și salariații lor, potrivit legii;”

9. Punctul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Opțiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

Art. 51 - (1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă contribuabilul nu solicită determinarea venitului net anual pe baza normelor de venit, prin completarea

corespunzătoare a declarației de venit estimat și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(3) Opțiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin completarea declarației de venit estimat cu informații privind determinarea venitului net anual în sistem real și depunerea formularului la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Norme metodologice:

58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie inclusiv, prin completarea corespunzătoare a declarației de venit estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activității prin completarea corespunzătoare a declarației de venit estimat.”

10. Punctele 59 și 60 se abrogă.

11. Punctul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reținerea la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate pentru unele venituri din activități independente

Art. 52 - (1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;

b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignație;

c) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;

d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil;

e) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;

e¹) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV¹, care nu generează o persoană juridică.

f) Abrogată

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut din care se deduc contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX²;

a¹) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. e¹), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asocieră;

b) Abrogată.

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. e¹), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV¹.

(4) Abrogat.

Norme metodologice:

61. Plătitorii veniturilor prevăzute la art.52 alin. (1) lit.a) - e) au obligația de a calcula și de a reține în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 10% din venitul brut din care se deduc contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX². Această sumă reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili.”

12. Punctul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„85. În categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilite în condițiile prevăzute de lege sau în contractul de muncă aplicabil.”

13. Punctul 112 se modifică și va avea următorul cuprins:

„112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii;

b) în cazul în care activitatea se desfășoară pentru mai mulți angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligația să declare numai angajatorului ales, funcția pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declarației pe propria răspundere. Declarația pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat și la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial. La schimbarea locului unde se află funcția de bază, angajatul are obligația depunerii unei declarații pe propria răspundere de renunțare la funcția de bază la angajatorul ales inițial.”

14. Punctul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Termenul de plată a impozitului

Art. 58 - (1) Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, calculat și reținut la data efectuării plății acestor venituri, se virează, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, de către următorii plătitori de venituri din salarii și venituri asimilate salariilor:

a) asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, persoane juridice, cu excepția instituțiilor publice, care în anul anterior au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

b) persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit care, în anul anterior, au înregistrat venituri totale de până la 100.000 euro și au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

c) persoanele juridice plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care, în anul anterior, au avut un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv;

d) persoanele fizice autorizate și întreprinderile individuale, precum și persoanele fizice care exercită profesii libere și asocierile fără personalitate juridică

constituite între persoane fizice, care au, potrivit legii, personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(3) Numărul mediu de salariați și veniturile totale se stabilesc potrivit prevederilor art. 296¹⁹ alin. (1³) și (1⁴).

Norme metodologice:

122. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2) al art. 58 din Codul fiscal.”

15. Punctele 124, 125 și 126 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

Art. 59 - (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitului au obligația să completeze și să depună declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit în termenul prevăzut la art. 93 alin. (2).

(2) Plătitorul de venituri este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat și reținut. Documentul eliberat contribuabilului, la cererea acestuia, nu reprezintă un formular tipizat.”

Norme metodologice:

124. Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit și se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidență fiscală. Plătitorul de venit este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat și reținut.

[...]

125. Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru salariații care au fost detașați la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceștia.

126. În situația în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariații au fost detașați, plătitorul de venituri din salarii care a detașat comunică plătitorului la care aceștia sunt detașați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare salariat.

Pe baza acestor date unitatea la care salariații au fost detașați întocmește statele de salarii, calculează impozitul și transmite lunar unității de la care au fost detașați informațiile solicitate prin ordinul ministrului finanțelor publice, în scopul completării Declarației privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.”

16. Punctul 124¹ se abrogă.

17. La punctul 152, liniuța a treia se modifică și va avea următorul cuprins:

„152.

[...]

- veniturile obținute din valorificarea deșeurilor prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea; fac excepție veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor, prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice care sunt venituri neimpozabile.

18. La punctul 152 după linița 10 se introduce o nouă liniuță, liniuța 11, cu următorul cuprins:

„152.

[...]

- sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor și a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr.46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.”

19. Punctele 161 și 164 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declarații de venit estimat

Art. 81 - (1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal

competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, odată cu declarația privind venitul realizat, și declarația estimativă de venit.

Norme metodologice:

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarațiilor privind venit estimat, pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, iar prin efectul legii trec în anul următor la sistemul real de impunere, au obligația depunerii unei declarații referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, până la data de 25 mai a anului de impunere.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real și desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat contribuabilii care desfășoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

[...]

164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din activități agricole, impuși pe bază de norme de venit, și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat până la data de 31 ianuarie completată corespunzător. Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului completată corespunzător.”

20. Punctele 176 și 177 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Art. 83 - (1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

.....

(2) Declarația privind venitul realizat se completează și se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a câștigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

Norme metodologice:

176. Declarațiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor și venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Fac excepție de la depunerea declarației privind venitul realizat contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2) din Codul fiscal și cei care obțin venituri potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal și care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52¹ din Codul fiscal, pentru care impozitul reținut este final.

Declarațiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1 ianuarie - 25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.”

21. Punctul 209 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„209. Contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și cei prevăzuți la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, care desfășoară activitate salarială în străinătate și sunt plătiți pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfășurată în străinătate.

În cazul în care același venit din salarii este supus impunerii atât în România, cât și în străinătate, statului străin revenindu-i dreptul de impunere potrivit convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu respectivul stat, organul fiscal competent din România va proceda la regularizarea impozitului datorat de rezidentul român, pe baza cererii depuse. În vederea regularizării impozitului, contribuabilii care au fost impuși pentru aceleași venituri obținute din salarii atât în România, cât și în alt stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri vor depune la registratura organului fiscal competent sau prin poștă, împreună cu cererea de restituire sau declarația privind veniturile realizate din străinătate, după caz, următoarele documente justificative:

a) fișa fiscală sau documentul menționat la art.59 alin. (2) din Codul fiscal, după caz, întocmită/întocmit de angajatorul rezident în România sau de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială;

b) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul;

c) contractul de detașare;

d) orice alte documente ce pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate pentru veniturile plătite de angajatorul rezident în România sau de către un sediu permanent în România.

Procedura de regularizare a impozitului datorat de rezidentul român se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Veniturile din activități dependente desfășurate în străinătate și plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile în România potrivit prevederilor Codului fiscal și nu fac obiectul creditului fiscal extern.”

22. Punctele 212 și 213 se abrogă.

C. Titlul V – „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România”

1. La punctul 2, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Sumele plătite operatorilor de sateliți de către societățile de radio, televiziune sau de către societățile de telecomunicații ori de către alți clienți, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit și dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situația în care proprietarul satelitului închiriaza satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau științific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea sau achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau petrolului.”

2. Punctul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9. La impunerea și declararea veniturilor ce reprezintă remunerații primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfășurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispozițiile titlului III din Codul fiscal.”

3. Punctul 9⁶, lit.d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) În cazul în care transferul oricăror titluri de valoare deținute de o persoană fizică nerezidentă se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul și virare a impozitului pe câștigul din transferul unor astfel de titluri, precum și celelalte obligații declarative revin beneficiarului nerezident al câștigului sau reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar pentru cazurile prevăzute astfel în titlul III din Codul fiscal. În acest caz, intermediarul va îndeplini obligațiile ce îi revin potrivit art. 66 alin. (6) din Codul fiscal, iar beneficiarul nerezident al câștigului sau împuternicitul desemnat va depune declarația de impunere trimestrială, respectiv declarația privind venitul realizat, va îndeplini obligațiile fiscale și va anexa la aceste declarații câte o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română.

În situațiile prevăzute în mod expres în titlul III din Codul fiscal, când intermediarul are obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozitul pe câștigul din transferul oricăror titluri de valoare, acesta are obligația de a păstra certificatul de rezidență fiscală al beneficiarului venitului, precum și de a îndeplini celelalte obligații declarative.

În situația în care beneficiarul câștigului din transferul oricăror titluri de valoare este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.”

4. La punctul 12, alineatele (4) și (5) se abrogă.

5. La punctul 12, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (10¹) cu următorul cuprins:

„(10¹) În cazul României, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile art.15 pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și

Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi sunt cele menționate la pct.21³ din normele de aplicare a art. 20¹ din Codul fiscal, respectiv cele menționate la art. 124²⁶, lit.x) din Codul fiscal.”

6. Punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

Art. 118

[...]

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în

primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

Norme metodologice:

13 (1) Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiată între România și statul său de rezidență, precum și ale legislației Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluia stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțite de o traducere autorizată în limba română.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

(5) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat și ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat/procedurii amiabile declanșate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

(6) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceștia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei

impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1).

(7) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(8) Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), ca de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum și data emiterii certificatului sau a documentului.”

7. După punctul 13 se introduce un nou punct, pct. 13¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

Art. 118

[...]

(3) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

Cererea de restituire a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripție, stabilit prin legislația statului român.

Restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv a legislației Uniunii Europene coroborat cu legislația internă, după caz, se efectuează independent de situația obligațiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

Norme metodologice:

13¹. (1) În cazul când în România s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc prevederile din convențiile de evitare a dublei impunerii sau din legislația Uniunii Europene, după caz, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(2) Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român nerezidenților, aceștia depun, în termenul legal de prescripție a dreptului de a cere restituirea, respectiv în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la restituire, o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român.

(3) Restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impunerii sau a legislației Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislația internă, se efectuează de către plătitorul de venit, independent de situația obligațiilor sale fiscale.

(4) Plătitorul de venit va calcula și va restitui contribuabilului suma reprezentând impozit reținut în plus, astfel:

a) în situația în care cota de impunere stabilită în convențiile de evitare a dublei impunerii sau de legislația Uniunii Europene este mai mică decât cea prevăzută de Codul fiscal, sumă restituită contribuabilului este egală cu diferența de impozit plătit în plus;

b) în situația în care potrivit convențiilor de evitare a dublei impunerii sau a legislației Uniunii Europene nu se datorează impozit, suma restituită contribuabilului este egală cu impozitul plătit în România;

(5) În vederea recuperării de la buget a sumelor efectiv restituite, plătitorul de venit, denumit în continuare contribuabil, va depune la organul fiscal competent în administrarea sa declarația/declarațiile fiscală(le) rectificativă(ve) cu diminuarea obligațiilor fiscale, în care va înscrie suma efectiv restituită persoanei nerezidente cu titlu de impozit reținut în plus.

(6) Ulterior depunerii declarației fiscale rectificative, contribuabilul va depune la același organ fiscal o cerere de restituire a impozitului plătit în plus, soluționarea acestei cereri făcându-se potrivit procedurii aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1899/2004.

(7) În situația în care restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impunerii, sau a legislației Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislația internă, nu se poate efectua de către

plătitorul de venit, contribuabilul nerezident își va recupera de la bugetul statului, acest impozit plătit în plus, personal sau prin împuternicit. Procedura de restituire a impozitului plătit în plus se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

8. Punctele 14 și 14¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impunerii și a legislației Uniunii Europene

Art. 118

[...]

(4) Macheta certificatului de rezidență fiscală pentru persoane rezidente în România, precum și termenul de depunere de către nerezidenți a documentelor de rezidență fiscală, emise de autoritatea din statul de rezidență al acestora, se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

14. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidență fiscală atât pentru rezidenți, cât și pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) din Codul fiscal, care sunt supuși impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, având în România obligație fiscală integrală.

14¹. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta Certificatului privind atestarea activității desfășurate în România de către sediul permanent al unei persoane juridice străine. Organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite și taxe poate elibera, la cererea acestora, certificatul prin care se atestă că sediul permanent a desfășurat activitate în România.”

9. Punctul 15 se abrogă.

10. Punctul 15¹ se modifică și se introduce un nou punct, pct. 15², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declarații anuale privind reținerea la sursă

Art. 119 - (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii, conform prezentului titlu, au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului fiscal curent pentru anul expirat.

[...]

Norme metodologice:

15¹. Declarația depusă de plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, are conținutul din anexa de mai jos:

**DECLARAȚIE INFORMATIVĂ
PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT ȘI PLĂTIT PENTRU VENITURILE CU REGIM DE REȚINERE
LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE, PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI
Anul _____**

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLĂTITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume, prenume		Cod de identificare fiscală/CNP			
Adresa:		Județ	Sector	Localitatea	
Strada	Nr.	Bloc	Scara	Etaj	Ap.
Cod poștal	Telefon	Fax	E-mail		

B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT NEREZIDENT

Nr.crt.	Denumirea statului de rezidență al beneficiarului de venit	Denumire/Nume Prenume	Cod de identificare fiscală atribuit de autoritatea din România

C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI

Nr.crt.	Denumire/Nume și prenume beneficiar de venit nerezident	Natura venitului	Venitul beneficiarului de venit nerezident (suma brută)	Impozit reținut și plătit la bugetul statului / scutire de impozit	Actul normativ care reglementează impunerea / scutirea

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Nume, prenume _____
Funcția _____

Semnătura și ștampila

Loc rezervat organului fiscal

Număr de înregistrare _____
Data

Declarația se completează în două exemplare:
- Originalul se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al plătitorului de venit.
- Copia se păstrează de către plătitorul de venit.

15². Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, pot solicita organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul lor fiscal, atribuirea codului de identificare fiscală pentru contribuabilii nerezidenți, definiți potrivit Codului fiscal, care realizează venituri supuse regulilor de impunere la sursă.”

D. Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”

1. La punctul 4, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) După data de 1 ianuarie 2012, grupul fiscal se poate constitui de către persoane impozabile care sunt administrate de către același organ fiscal competent.”

2. La punctul 4, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal și va comunica acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (6).”

3. La punctul 4, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării și va comunica această decizie reprezentantului. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la primirea deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic și au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal și în aceeași notificare va numi un alt reprezentant propus de membri grupului.”

4. La punctul 4 alineatul (13), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) reprezentantul:

1. la data implementării grupului fiscal, va prelua, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârșitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum și soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a

solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare.

2. va raporta în propriul decont de taxă, menționat în art. 156² din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau de servicii, precum și orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum și rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor, precum și formularul de decont de taxă consolidat;

5. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.”

5. La punctul 6, alineatul (5) se abrogă.

6. La punctul 6 alineatul (13) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, casarea activelor corporale fixe, indiferent dacă sunt sau nu de natura bunurilor de capital prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, nu constituie livrare de bunuri. Se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal pentru activele corporale fixe de natura bunurilor de capital casate, dacă la achiziția sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcția acestora taxa a fost dedusă total ori parțial și dacă următoarele operațiuni au intervenit în legătură cu un bun de capital după data aderării: achiziția sau, după caz, fabricarea, construcția, prima utilizare după modernizare ori transformare. Prevederile art. 148 nu se aplică în cazul casării de active corporale fixe de altă natură decât bunurile de capital.”

7. La punctul (6) alineatul (14), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) În sensul art. 128 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obișnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt, au fost sau

vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obișnuit de persoana impozabilă și/sau nu sunt de același fel ca și cele care sunt sau au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;”

8. La punctul 6, alineatele (19) și (20) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(19) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestora și care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare și, după instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

(20) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul art. 128 din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul art. 129 din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoțită de prestări de servicii complementare care pot avea un caracter predominant în raport cu operațiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.”

9. La punctul 13, alineatele (9), (10) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul

trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se consideră că această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice sau, după caz, a unui sediu fix din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

(a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA și dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum și a numelui/denumirii și adresei aferente acestuia în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoare adăugată.

b) atunci când beneficiarul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate. Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declarație din partea clientului său în ceea ce privește scopul în care serviciile vor fi utilizate. Dacă din această declarație reiese că beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților, se consideră că prestatorul a acționat cu bună-credință în ceea ce

privește determinarea locului prestării serviciilor și este scutit de orice viitoare obligație de plată a taxei. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parțial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile și parțial în scopul activității economice, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană impozabilă. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar integral în scopuri personale ori pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană neimpozabilă. În ceea ce privește utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în considerare numai circumstanțele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat nu va avea consecințe în ceea ce privește stabilirea locului prestării, cu excepția situației în care se poate face dovada unei practice abuzive.

[...]

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității și care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Comunității. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Comunității are statutul de persoană impozabilă:

(a) dacă obține din partea beneficiarului un certificat eliberat de autoritățile fiscale competente din țara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfășoară activități economice astfel încât să i se permită acestuia să obțină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității;

(b) atunci când beneficiarul nu deține certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de țara de stabilire și utilizat pentru a identifica societățile sau de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă și dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).”

10. Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„14. (1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil includ acele servicii care au o legătură suficient de directă cu respectivele bunuri imobile și au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile, cuprind printre altele, operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părți ale unei clădiri care sunt alocate unei anumite parcele de teren, indiferent dacă construcția este ridicată sau nu;

b) furnizarea de servicii de supraveghere/securitate pe șantier;

c) construirea unei clădiri sau edificarea unei construcții pe pământ, precum și lucrările de construcții și demolare efectuate asupra unei construcții sau asupra unor părți ale unei construcții;

d) lucrări asupra pământului, inclusiv servicii agricole, cum ar fi aratul, semănatul, irigatul și fertilizarea;

e) supravegherea și evaluarea riscurilor și integrității bunurilor imobile;

f) servicii de evaluare a bunurilor imobile, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopul încheierii unei asigurări, pentru a determina valoarea unei proprietăți ca garanție pentru un împrumut sau pentru evaluarea riscului și daunelor-interese în contextul unor litigii;

g) arendarea, concesiunea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, altele decât cele reglementate de alin.(3), inclusiv depozitarea de bunuri pentru care este atribuită o anumită parte din bunul imobil pentru uzul exclusiv al clientului;

h) servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, inclusiv

dreptul de a sta într-o anumită locație pe o durată limitată de timp ca rezultat al conversiei dreptului de utilizare comună a locației respective;

i) atribuirea și transmiterea de drepturi, altele decât cele prevăzute la literele (g) și (h), de a utiliza un bun imobil în întregime sau părți ale unui bun imobil, inclusiv autorizarea de a utiliza o parte a unui bun imobil, cum ar fi acordarea dreptului de pescuit, de vânatoare sau de acces la sălile de așteptare din aeroporturi, sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se plătesc taxele de trecere, cum ar fi un pod sau tunel;

j) lucrări de transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, renovare a unei construcții sau a unei părți de construcții, inclusiv lucrări cum ar fi curățarea, placarea, tapetarea și parchetarea;

k) instalarea sau asamblarea de mașini sau echipamente care, după instalare sau asamblare, se califică drept bunuri imobile;

l) întreținerea, reparația, inspecția și supravegherea de mașini, utilaje sau echipamente, în cazul în care acestea se califică drept bunuri imobile;

m) managementul proprietății, altul decât managementul portofoliului de investiții în proprietati imobiliare prevăzut la alin. (3), care constă în exploatarea proprietăților imobiliare de tip comercial, industrial sau rezidențial de către sau în numele proprietarului respectivelor proprietăți imobiliare;

n) intermedierea în vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, precum și intermedierea în anumite drepturi asupra bunurilor imobile;

o) serviciile de natură juridică referitoare la transmiterea sau transferul unui titlu de proprietate asupra unui bun imobil, la anumite drepturi asupra bunurilor imobile, cum ar fi serviciile notariale, sau întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare pentru un astfel de bun, indiferent dacă tranzacția în sine care ar conduce la modificarea naturii juridice a proprietății se realizează sau nu;

p) acordarea de credite atunci când o anumită construcție sau parte dintr-o construcție sau un anumit teren ce urmează a fi achiziționate, construite, renovate sau reparate se ipotechează;

q) servicii de asigurare și de reasigurare care acoperă riscul de pierdere și de deteriorare a bunurilor imobile

r) punerea la dispoziție de spații de parcare;

s) închirierea de seifuri care sunt bunuri imobile prin natura lor.

(3) Nu se consideră servicii legate de bunul imobil, în sensul art. 133 alin.(4) lit.a) operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri/schițe pentru o construcție sau o parte a unei construcții care nu sunt alocate unei anumite parcele de teren;

b) depozitarea mărfurilor într-un bun imobil fără ca o anumite parte a bunului imobil să fie atribuită pentru uzul exclusiv al clientului;

c) închirierea unui bun imobil sau a unei părți a unui bun imobil pentru a fi utilizat/ă în mod concret în scopuri publicitare;

d) intermedierea în ceea ce privește serviciile de cazare la un hotel sau cazare în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, în cazul în care este realizată de către un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane;

e) asigurarea unei locații în stand la un târg sau la o expoziție și la alte evenimente similare, alte servicii specifice prin care se permite expozantului să-și expună obiectele, cum ar fi designul standului, transportul și depozitarea obiectelor, furnizarea de utilaje, instalarea de cablu, servicii de asigurare și furnizarea de materiale publicitare;

f) instalarea sau asamblarea, întreținerea și repararea, verificarea sau supravegherea de mașini sau echipamente care nu sunt, sau nu devin, parte din bunul imobil;

g) gestionarea unui portofoliu de investiții în proprietăți imobiliare;

h) servicii de natură juridică, altele decât cele reglementate de alin. (2), în legătură cu contracte, inclusiv recomandări date cu privire la termenii unui contract de transfer de bunuri imobile, sau în legătură cu punerea în aplicare a unui astfel de contract, sau pentru dovedirea existenței unui astfel de contract, în cazul în care astfel de servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate pentru un bun imobil.

(4) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.”

11. La punctul 14³, alineatele (1) - (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(1) În scopul aplicării prevederilor art. 133 alin. (2), (3), alin. (4) lit. e) și alin. (6) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane sau obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule, și care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport și pot realiza efectiv acest lucru.

(2) În sensul alineatului (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

- a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete și rulote;
- b) remorcile și semiremorcile;
- c) vagoanele feroviare;
- d) navele;
- e) aeronavele;
- f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;
- g) tractoarele agricole și alte vehicule agricole;
- h) vehiculele pentru invalizi acționate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanență și containerele.”

12. La punctul 15¹, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În sensul art. 133 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal:

a) acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare, includ prestarea serviciilor ale căror caracteristici esențiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet sau al unei plăți, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizații periodice.

b) conceptul de acces la un eveniment cuprinde următoarele servicii, fără a se limita la acestea:

1. dreptul de acces la spectacole, reprezentații teatrale reprezentații de circ, parcuri de distracții, concerte, târguri, expoziții și alte evenimente similare;

2. dreptul de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiții;

3. dreptul de acces la evenimente educaționale și științifice, precum conferințe și seminarii;

c) conceptul de acces la un eveniment nu cuprinde utilizarea unor facilități, în schimbul plății unei cotizații, precum cele oferite de o sală de gimnastică sau altele asemănătoare;

d). serviciile auxiliare prevăzute la art 133 alin.(7) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plății unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalațiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

13. La punctul 15¹, după alineatul (4) se introduce un alineat nou, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) În sensul art. 133 alin.(7) lit.b) conceptul de eveniment nu cuprinde serviciile de instruire, indiferent de durata procesului de instruire, care nu sunt organizate sub forma unor seminarii.”

14. Punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134¹ - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile

efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri și al prestațiilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică și altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune și arendare de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestațiile de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignație reprezintă un contract prin care consignatarul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu, dar în contul consignatarului când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a bunurilor este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia bunurilor. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție, dar și pentru alte activități economice.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în situația în care bunurile provin din import și beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct.1, fiind aplicabile prevederile art. 136 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.”

15. La punctul 19, Exemplul nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să își recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului și dacă locul este în România refacturarea se va face aplicându-se același regim ca și cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situația în care factura de transport ar fi fost emisă în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacă refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilă de către persoana impozabilă din România este de 24%. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operațiunilor refacturate.”

16. La punctul 22, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de

schimb comunicat de Banca Națională a României. În cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii sau de încasarea unui avans cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv la data regularizării operațiunii. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.”

17. Punctul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„24. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare și alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menținerea sau refacerea sănătății, desfășurate de unitățile autorizate prevăzute la art. 141 alin. (1) lit.a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge sau alte probe în vederea testării prezenței unor virusi, infecții sau alte boli, în numele angajatorilor sau asiguraților, certificarea stării de sanatate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum și furnizarea de hrană și cazare către pacienți în timpul spitalizării și îngrijirii medicale, desfășurate de unitățile autorizate prevăzute la art. 141 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal. Totuși, scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod și nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului;

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menținerea sau refacerea sănătății, ci mai degrabă furnizarea unor informații necesare pentru luarea unei decizii cu consecințe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum și examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina

muncii, în vederea soluționării unor litigii, precum și efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fișe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar și în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici și/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul CEJ C-122/87.

(3) În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unități autorizate conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare, cu modificările și completările ulterioare, precum și serviciile de cazare și masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienților ale căror bilete sunt decontate de Casa Națională de Pensii Publice, cât și pentru cele prestate pacienților care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare și masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeași persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament - cazul CEJ C-349/96 - Card Protection Plan Ltd. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de servicii, poate furniza serviciile de tratament, cazare și masă cu mijloace proprii sau achiziționate de la terți. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare și/sau masă furnizate de alte persoane către persoana imposibilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă și/sau cazare.”

18. La punctul 37, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situația în care livrarea unui teren pe care se află o construcție are loc ulterior livrării construcției sau independent de livrarea construcției, livrarea fiind realizată de persoana care deține titlul de proprietate asupra construcției sau de

altă persoană care deține numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.”

19. După punctul 37 se introduce un nou punct, punctul 37¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Art. 141

[...]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

[...]

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (5) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 145¹.

Norme metodologice:

37¹. În cazul livrării de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere conform art. 145¹ din Codul fiscal, scutirea prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care achiziția bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere conform art. 145¹ din Codul fiscal. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziție a făcut obiectul restricționării la 50% a dreptului de deducere, conform prevederilor art. 145¹ din Codul fiscal.”

20. La punctul 25¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările ulterioare, precum și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici pentru activitatea de perfecționare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare

profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici în baza art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 1066/2008 pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcționarilor publici.”

21. La punctul 35, alineatul (15) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) organismele de plasament colectiv definite conform legislației în vigoare care reglementează aceste organisme”

22. Punctul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

Art. 145 - (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144¹;

d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 - 5 și lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) și la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei și pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) și la art. 129 alin. (5).

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153.

(4¹) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate în cadrul procedurii de executare silită de către o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv, potrivit art. 11, sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Norme metodologice:

45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României, se aplică prevederile art. 147² din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, în situația în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 147² din Codul fiscal și în perioada respectivă îndeplineau condițiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 147² din Codul fiscal. Persoanele impozabile nestabilite în România, dar înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, aplică prevederile art. 147¹ din Codul fiscal inclusiv pentru

achizițiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, în situația în care pentru respectivele achiziții nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 147² din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145 – 147¹ din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operațiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (6) - (8) și pct. 62 alin. (4) - (6).

(4) În aplicarea prevederilor art. 145 alin. (4¹) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite pentru care se aplică procedura prevăzută la pct. 75, se acordă dreptul de deducere a taxei, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145 – 147¹ din Codul fiscal, pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă de la un contribuabil declarat inactiv fiscal potrivit legii sau de la o persoană impozabilă în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii, dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă, prin efectul legii sau prin opțiune, în situația în care respectiva persoană impozabilă nu ar fi fost inactivă.

(5) Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achizițiile de bunuri efectuate în situațiile prevăzute la alin. (4) nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit furnizorului conform art. 153 din Codul fiscal.”

23. La punctul 53, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, în orice situații, cum ar fi cele în care apar modificări legislative, se modifică obiectul de activitate, anumite operațiuni fără drept de deducere desfășurate de persoana impozabilă devin operațiuni care dau drept de deducere, anumite bunuri/servicii au fost alocate pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior sunt utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, constatate pe bază de inventariere, active corporale fixe în curs de execuție, precum și pentru achizițiile de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin.(2) lit. a) și b)

din Codul fiscal înainte de data la care persoana impozabilă beneficiază de dreptul de deducere și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustare, sau după caz, într-un decont de taxă ulterior.”

24. La punctul 53, după alineatul (2) se introduce un alineat nou, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, în orice situații, cum ar fi cele în care apar modificări legislative, se modifică obiectul de activitate, anumite operațiuni cu drept de deducere desfășurate de persoana impozabilă devin operațiuni care nu dau drept de deducere, anumite bunuri/servicii au fost alocate pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior sunt utilizate pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, persoana impozabilă trebuie să ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate precum și a activelor corporale fixe în curs de execuție. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustare, sau după caz, într-un decont de taxă ulterior.”

25. La punctul 53, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) În baza art. 148 lit. c) din Codul fiscal, persoana impozabilă are obligația să ajusteze taxa deductibilă pentru achizițiile de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin.(2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana impozabilă pierde dreptul de deducere și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează și pentru taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, la data modificării intervenite. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.

(7) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a)-e) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, care nu sunt amortizate integral, sunt alocate pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA unei activități fără drept de deducere, fiind

obligatorie ajustarea taxei conform art. 148 lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului corporal fix. În sensul prezentelor norme, prin valoare rămasă neamortizată se înțelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. În cazul în care nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute, persoana impozabilă va declara și plăti sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui ANAF. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a încetării situației care a condus la scoaterea din evidență, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit art. 149 din Codul fiscal, pentru valoarea rămasă neamortizată, inclusiv în situația în care acestea au fost livrate în regim de taxare în perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, în cadrul procedurii de executare silită. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.”

26. La punctul 54 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil sau a unei părți a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil. În situația în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depășește 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform art 149 sau art.148 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depășiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, așa cum sunt înregistrate în contabilitate. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 149 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. Prin proces-verbal

de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.”

27. La punctul 54 alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 153 alin. (9) lit. a)-e) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activități economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal ca urmare a încetării situației care a condus la anularea înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. În situația bunurilor de capital livrate în cadrul procedurii de executare silită, în regim de taxare, în perioada în care persoanele impozabile nu au avut un cod valabil de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă acestora proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.”

28. La punctul 54 alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a), b) și d) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum și în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situația în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este realizată în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active, nu se efectuează ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal.”

29. La punctul 59 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepția livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.”

30. La punctul 61, alineatele (6) - (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 în vederea aplicării regimului special de scutire, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, are obligația să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv a bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și a activelor corporale fixe în curs de execuție, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit.a) și b) din Codul fiscal înainte de data anulării calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art 153 din Codul fiscal și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuție, pentru serviciile neutilizate, precum și pentru situațiile prevăzute la alin. (6) lit. c) se efectuează potrivit art. 148 din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustările de taxă realizate conform art. 128 alin. (4) lit. c) și art. 148 din Codul fiscal se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor mobile corporale.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (6) se evidențiază în ultimul decont de taxă depus conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal. În cazul în care nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute, persoana impozabilă va declara și plăti sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui ANAF. În situația în care organele de inspecție fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (6), vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă și, după caz, vor solicita plata sau vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziționate printr-un contract de leasing, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA a locatarului/utilizatorului în baza prevederilor art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, acesta are obligația, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 149 din Codul fiscal și pct. 54;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul transferului dreptului de proprietate, conform art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili procedura de declarare și plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv a bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și a activelor corporale fixe în curs de execuție, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor

corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.”

31. La punctul 62, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată, inclusiv taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată;

d) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 134² alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă.”

32. La punctul 65, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Regulile de aplicare a taxării inverse prevăzute la art. 160 din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător și în situațiile prevăzute la art. 152³ alin. (10) din Codul fiscal.”

33. La punctul 66, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art.153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare, în cazurile prevăzute la art. 153 alin.(2), (4) și (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. a) și c) și alin. (8) din Codul fiscal.”

34. La punctul 66 alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (10) are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA.

(12) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care își încetează activitatea economică va solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15

zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal pot solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni pentru care ar fi obligate să fie înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulat înregistrarea în scopuri de TVA.”

35. La punctul 66 alineatele (15) și (16) se abrogă.

36. La punctul 72, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

- a) părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;
- b) să existe o procedură scrisă de acceptare a facturii;
- c) cumpărătorul să fie stabilit în Comunitate;
- d) atât furnizorul/prestatorul, cât și cumpărătorul, în cazul în care sunt înregistrați în România conform art. 153 din Codul fiscal, să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent aplicarea acestei proceduri de facturare, înainte de a se emite facturi de către cumpărător în numele și în contul furnizorului/prestatorului, și să anexeze la notificare acordul și procedura de acceptare prevăzute la lit. a) și, respectiv, lit. b). În situația în care numai una dintre părți este înregistrată în România conform art. 153 din Codul fiscal, numai partea respectivă are obligația notificării organului fiscal competent;
- e) factura să fie emisă în numele și în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător și trimisă furnizorului/prestatorului;
- f) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;
- g) factura să fie înregistrată într-un jurnal special de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal.”

37. La punctul 73 alineatul (1) litera a) punctul 2, litera (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) alte modalități de garantare a autenticității sursei și integrității conținutului facturii decât cele prevăzute la lit. (i) și (ii);”

38. La punctul 80, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În sensul art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal, în orice situație, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 de euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 156¹ alin.(2) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 156¹ alin. (2) din Codul fiscal.”

39. Punctul 80¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

Codul fiscal:

Decontul special de taxă și alte declarații

Art. 156³ - (1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, astfel:

a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 153¹;

b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹;

c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹;

d) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei, conform art.150 alin. (2) - (4) și (6);

e) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei conform art.150 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor

menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153¹, și care au obligația plății taxei pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 125¹ alin. (3), au obligația să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziții intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model și conținut vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 125¹ alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153¹, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării și rotunjită la următoarea mie, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, precum și suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152, dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării și rotunjită la următoarea mie, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA și accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 128 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153 și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declarație

privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161.

(9) Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform art. 153 alin.(9) lit.g) care nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte pot depune o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161 sau privind corecția ajustărilor efectuate. Persoanele impozabile pentru care înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform art. 153 alin. (9) lit.g) și care trebuie să efectueze alte ajustări de TVA în conformitate cu prevederile din norme, depun până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit această obligație o declarație privind sumele rezultate ca urmare a ajustărilor taxei pe valoarea adăugată.

(10) În situațiile prevăzute la art. 11 alin. (1¹) și (1³), persoanele impozabile trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care este persoana obligată la plata taxei, o declarație privind taxa de plată.

Norme metodologice:

80¹. (1) În aplicarea prevederilor art. 156³ alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziții intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentația care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi în sensul art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal și dacă se datorează sau nu taxa aferentă respectivei achiziții intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată și care nu avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156³ alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din

documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situația în care respectiva persoană realizează în România o achiziție intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 126 din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform art. 142 din Codul fiscal;

(ii) în situația transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislația altui stat membru a art. 143 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziție intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziția intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal și care nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată și care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la art. 156³ alin. (2) și art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi și sunt achiziționate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri

second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 152² din Codul fiscal nu sunt achiziții intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 126 alin. (3) lit. a) și alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la art. 11 alin. (1¹) și (1³) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declarația prevăzută la art. 156³ alin.(10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită, sau, după caz de cumpărător, conform prevederilor pct. 75.”

40. Punctul 80² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Declarația recapitulativă

Art. 156⁴ - (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) și d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă

nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 143 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 138 și art. 138¹. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).

Norme metodologice:

80². (1) În sensul art. 156⁴ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul va raporta în declarația recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera că operațiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operațiune ar fi

scutită de taxă în România. În situația în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligația de a declara în declarația recapitulativă respectivul serviciu, dacă primește o confirmare oficială din partea autorității fiscale din statul membru în care operațiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul art. 156⁴ alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligația de a declara în declarația recapitulativă achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligația plății taxei pentru respectivele servicii conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv.”

41. Punctul 81¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Registrul operatorilor intracomunitari

Art. 158²

[...]

(4) În vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere de înregistrare însoțită și de alte documente doveditoare, stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul persoanelor impozabile este obligatorie prezentarea cazierului judiciar eliberat de autoritatea competentă din România al asociațiilor, cu excepția societăților pe acțiuni, și al administratorilor.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), organul fiscal va analiza și va dispune aprobarea sau respingerea motivată a cererii de înregistrare în Registrul operatorilor intracomunitari, odată cu înregistrarea în scopuri de TVA, sau, după caz, odată cu comunicarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

[...]

(8) Nu pot fi înscrise în Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹;

b) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală și/sau care are înscrise în cazierul judiciar infracțiuni în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

[...]

(10) Organul fiscal competent va radia din oficiu din Registrul operatorilor intracomunitari:

a) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat din oficiu de organele fiscale competente potrivit prevederilor art.153 alin.(9);

b) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care în anul următor înscrierii în registru nu au mai efectuat operațiuni intracomunitare de natura celor prevăzute la alin. (1);

c) persoanele înregistrate conform art. 153 sau 153¹, care solicită anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit legii;

d) persoanele impozabile care au ca asociat sau administrator o persoană împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală în legătură cu oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

Norme metodologice:

81¹. - (1) În sensul art. 158² alin. (4) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România, prin asociați și administratori se înțelege numai asociații și administratorii societăților comerciale reglementate de Legea nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul societăților pe acțiuni, inclusiv a celor în comandită pe acțiuni, care au sediul activității economice în România, în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, se va prezenta cazierul judiciar al administratorilor, nu și al asociaților.

(3) Instituțiile publice, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte persoane impozabile stabilite sau nestabilite în România, care nu sunt constituite în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu au obligația prezentării cazierului judiciar în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică corespunzător și în situațiile prevăzute la art.158² alin. (8) lit. b) și alin. (10) lit. d) din Codul fiscal.”

42. Punctul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Măsuri de simplificare

Art. 160 - (1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. livrarea de deșeuri feroase și neferoase, de rebuturi feroase și neferoase, inclusiv livrarea de produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. livrarea de reziduuri și alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase și neferoase, aliajele acestora, zgură, cenușă și reziduuri industriale ce conțin metale sau aliajele lor;

3. livrarea de deșeuri de materiale reciclabile și materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă și sticlă;

4. livrarea materialelor prevăzute la pct. 1-3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operațiuni de curățare, polizare, selecție, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obținerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

b) livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;

c) livrarea de bunuri din următoarele categorii: cereale, plante tehnice, legume, fructe, carne, zahăr, făină, pâine și produse de panificație, astfel cum sunt stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu articolul 12 din directivă, precum și

transferul altor unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeași directivă.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 – 147¹.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.

Norme metodologice:

82. (1) În sensul art. 160 alin. (5) din Codul fiscal, prin livrări de bunuri/prestări de servicii în interiorul țării se înțelege operațiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au locul livrării sau locul prestării în România conform art. 132, respectiv art. 133 din Codul fiscal, și sunt operațiuni taxabile conform titlului VI din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 160 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înțelege unitățile prevăzute la art. 3 lit. (m) și (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(3) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxarea inversă.

(5) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform art. 160 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele și în condițiile stabilite la art. 145, 145¹, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal.

(6) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operațiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

(8) Pentru soluționarea situațiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operațiuni în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul art. 160 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 134 alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilității de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu. O persoană impozabilă aflată în stare de insolvență a emis facturi parțiale și/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1 ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parțiale și/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menține regimul aplicat la data exigibilității de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferența dintre valoarea livrării/prestării și sumele facturate în anul 2009.”

E. Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”

1. La punctul 71 alineatul (2), literele d) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) pentru țigarete:

Total acciza = A1 + A2,

în care:

A1 = acciza specifică

A2 = acciza ad valorem

A1 = K1 x R x Q1

$$A2 = K2 \times PA \times Q2$$

unde:

K1 = acciza specifică prevăzută în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal

K2 = acciza ad valorem prevăzută în anexa nr. 6 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

PA = prețul de vânzare cu amănuntul

Q1 = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigarete

Q2 = numărul de pachete de țigarete aferente lui Q1

[...]

g) pentru produse energetice:

$$A = Q \times K \times R,$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, 1000 litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10 - 17 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conținutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate angro, aprobat prin decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei.”

2. La punctul 72 alineatul (4), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) Comisiile constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumite în continuare Comisii teritoriale.”

3. La punctul 73, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitorul produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului. În cazul produselor energetice pentru care nu este prevăzut un nivel de accize, se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru motorină.”

4. La punctul 73, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (10¹), cu următorul cuprins:

„(10¹) Prevederile alin. (9) și (10) se aplică în mod corespunzător și în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului național al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.”

5. La punctul 77¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal

Tutun prelucrat

Art. 206¹⁵

[...]

(2) Se consideră *țigarete*:

[...]

d) orice produs care conține total sau parțial alte substanțe decât tutunul, dar care respectă criteriile prevăzute la lit. a), b) sau c).

(5¹) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. d) și alin. (4) lit. c), produsele care nu conțin tutun și care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice

„(3) Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conțin tutun și care sunt încadrate în categoria „produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern” sau în categoria „medicamente” ori în categoria „dispozitive medicale”, potrivit legislației din domeniu.”

6. La punctul 82, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Procedura de eliberare a autorizațiilor de utilizator final nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.”

7. La punctul 82, după alineatul (20) se introduc două noi alineate, alin. (20¹) și (20²), cu următorul cuprins:

„(20¹) În situația prevăzută la alin. (6), operatorul economic are obligația de a constitui și garanția aferentă calității de destinatar înregistrat.

(20²) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția prevăzută la alin. (20¹) se determină pe baza nivelului accizei aferente motorinei.”

8. La punctul 82, după alineatul (21) se introduc două noi alineate, alin. (21¹) și (21²), cu următorul cuprins:

„(21¹) Orice operator economic care deține autorizație de utilizator final, are obligația de a înștiința autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării.

(21²) În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerțului, operatorul economic are obligația de a prezenta, în fotocopie, documentul care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.”

9. La punctul 82, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

10. La punctul 82 alineatul (23), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal.”

11. La punctul 82 alineatul (23), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins:

„d) a fost adusă orice modificare asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final cu nerespectarea prevederilor alin. (21¹) și (21²).”

12. La punctul 82, după alineatul (27) se introduce un nou alineat, alin. (27¹), cu următorul cuprins:

„(27¹) Contestarea deciziei de revocare sau anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

13. La punctul 82, alineatele (34) și (35) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(34) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin procese metalurgice se înțelege acele procese industriale de transformare ale materiilor prime naturale și/sau artificiale, după caz, în produse finite sau semifabricate care se încadrează în nomenclatura CAEN la Secțiunea C - Industria prelucrătoare, Diviziunea 24 - Prelucrarea metalelor de bază, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice.”

(35) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin procese mineralogice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la Secțiunea C - Industria prelucrătoare, Diviziunea 23 - Fabricarea altor produse minerale nemetalice, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice.”

14. La punctul 83, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În antrepozitul fiscal de depozitare al unui antrepozitar autorizat pentru producție sau al unei persoane afiliate acestuia este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile. În cazul produselor energetice, în antrepozitul de depozitare este permisă deținerea în regim suspensiv de accize și a produselor energetice

accizabile de natura aditivilor sau a produselor realizate din biomasă, utilizate exclusiv pentru aditivare sau amestec.”

15. La punctul 83, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Produsele accizabile eliberate pentru consum nu pot fi introduse în antrepozite fiscale, cu excepțiile prevăzute la art. 206⁴² alin. (2) și (3), art. 206⁶⁵ și art. 206⁷⁰ din Codul fiscal.”

16. La punctul 83, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin derogare de la dispozițiile legale privind funcționarea antrepozitelor fiscale, la cererea antrepozitarului autorizat pentru producția și îmbutelierea produsului bere, comisia competentă pentru autorizarea antrepozitelor fiscale poate aproba, prin decizie, utilizarea instalațiilor de producție și îmbuteliere a produsului bere și pentru producția și îmbutelierea băuturilor nealcoolice.”

17. La punctul 83, după alineatul (22) se introduce un nou alineat, alin. (22¹), cu următorul cuprins:

„(22¹) În situația în care micii producători de vinuri liniștite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleași informații ca cele din documentul administrativ electronic pe suport de hârtie prevăzut în anexa nr. 40.1, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea micul producător de vinuri liniștite, cât și de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.”

18. La punctul 83, alineatul (26) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23) – (25) atrage aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal.”

19. La punctul 83, alineatul (27), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producția de bere.”

20. La punctul 84, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 206²² - (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile, emisă de autoritatea competentă prin Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, denumită în continuare Comisie.

(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autorizarea de către Ministerul Finanțelor Publice a antrepozitelor fiscale pentru producția exclusivă de vinuri realizată de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, precum și micile distilerii, prevăzute la art. 206¹⁴ alin. (4), se poate face și prin comisii constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice

(1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații valabile emise de Comisie sau de Comisia teritorială.”

21. La punctul 84, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (4¹) - (4³), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 206²²

[...]

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

[...]

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris și vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

Norme metodologice

(4¹) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru producție de produse accizabile, trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social minim subscris și vărsat stabilit pe categorii de antrepozite și produse accizabile, după cum urmează:

- a) pentru producția de bere – 2.000.000 lei;
- b) pentru producția de bere realizată de micii producători – 500.000 lei;
- c) pentru producția de bere de maximum 2.500 hl pe an – 5.000 lei;
- d) pentru producția de vinuri – 50.000 lei;
- e) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri – 1.000.000 lei;
- f) pentru producția de produse intermediare – 1.000.000 lei;
- g) pentru producția de băuturi spirtoase - 1.000.000 lei;
- h) pentru producția de alcool etilic – 2.000.000 lei;
- i) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii – 10.000 lei;
- j) pentru producția de tutun prelucrat – 2.500.000 lei;
- k) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL – 10.000.000 lei;
- l) pentru producția de GPL – 500.000 lei;
- m) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți – 50.000 lei.

(4²) În cazul antrepozitarilor autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzută cea mai mare valoare.

(4³) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile, trebuie să depună o declarație pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 85 alin. (15¹) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 38¹**.”

22. La punctul 84, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (4) - (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvice "Gheorghe Ionescu-Sișești", cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul producției de alcool și băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.”

23. La punctul 84, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. La această verificare se au în vedere îndeplinirea condițiilor de autorizare, în special cele prevăzute la art. 206²³, și a capacității de a respecta obligațiile antrepozitarului autorizat prevăzute la art. 206²⁶ din Codul fiscal.”

24. La punctul 84, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Antrepozitarii autorizați propuși prevăzuți la alin. (7) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la data obținerii aprobării scrise.

(9) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul autorizat propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorități:

a) documentația tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit (specificație tehnică, standard de firmă sau similar), precum și alte documente din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil referitoare la caracteristicile produsului finit, natura, cantitatea și compoziția materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricație a produsului finit;

b) o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din fiecare produs finit din care să rezulte cantitățile de materii prime utilizate, cantitățile de produse finite obținute și consumurile de utilități.”

25. La punctul 84, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită conform alin. (9) și lista cu

semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, precum și domeniul de utilizare al acestora, avizată de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri. În plus, această listă va cuprinde și o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al accizelor. Procedura prevăzută la alin. (8) - (14³) se va aplica și antrepozitarilor autorizați propuși pentru producția de produse energetice.”

26. La punctul 84, după alineatul (14) se introduc trei noi alineate, alin. (14¹) – (14³), cu următorul cuprins:

„(14¹) După încheierea probelor tehnologice, antrepozitarul autorizat propus are obligația ca în prezența reprezentantului autorității vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eșantioane identice. Fiecare eșantion va fi sigilat de autoritatea vamală teritorială, antrepozitarul autorizat propus urmând să păstreze un eșantion ca probă-martor împreună cu rezultatul analizelor de laborator efectuate asupra celui de-al doilea eșantion de un laborator autorizat.

(14²) Pe baza rezultatelor analizelor efectuate conform procedurii de la alin. (14¹), autoritatea vamală teritorială verifică dacă produsele analizate corespund încadrării tarifare precum și încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile stabilite de autoritatea vamală centrală pe baza documentelor menționate la alin. (9).

(14³) În situația în care se constată diferențe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente față de încadrarea tarifară rezultată în urma rezultatelor analizelor antrepozitarul fiscal propus are obligația remedierii neconcordanțelor.”

27. La punctul 84, alineatele (18) și (19) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(18) Autoritatea fiscală centrală prin direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau, după caz, autoritatea teritorială care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;
- b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;
- c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.

(19) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricație, inclusiv modificarea tipului, caracteristicilor și cantităților materiilor prime pentru un produs existent în nomenclatorul de fabricație, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta autorității vamale centrale documentația completă conform alin. (9), în vederea obținerii încadrării tarifare a produsului, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.”

28. La punctul 84, după alineatul (19), se introduc trei noi alineate, alin. (19¹) - (19³), cu următorul cuprins:

„(19¹) În situația prevăzută la alin (19), antrepozitarul autorizat poate desfășura activitatea de producție în condițiile în care a fost depusă documentația completă.

(19²) Imediat după introducerea în fabricație a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligația îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14¹) – (14³).

(19³) Procedura cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14¹) – (14³) se aplică și pentru antrepozitarii autorizați atunci când autoritatea vamală teritorială consideră că este necesară această procedură.”

29. La punctul 85, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare și barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.”

30. La punctul 85, după alineatul (13) se adaugă un nou alineat, alin. (13¹), cu următorul cuprins:

„(13¹) Obligatorietatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare și a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.”

31. La punctul 85, după alineatul (15) se introduc două noi alineate, alin. (15¹) și (15²), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 206²³ - (1) Autoritatea competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

[...]

h) nivelul accizelor pentru produsul finit nu poate fi mai mic decât media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime potrivit prevederilor din normele metodologice;

Norme metodologice

(15¹) Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcție de valoarea totală a accizelor aferente materiilor prime utilizate în vederea obținerii produsului finit, în funcție de consumurile specifice, împărțită la cantitatea totală de materii prime folosite. Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se stabilește de operatorul economic pe baza datelor privind cantitățile de materii prime utilizate pentru obținerea unei cantități de produs finit echivalente unității de măsură în care este exprimat nivelul accizelor.

(15²) Media ponderată prevăzută la alin. (15¹) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materii prime care nu sunt supuse reglementărilor privind regimul accizelor armonizate.”

32. La punctul 86, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) După analiza referatelor întocmite de autoritățile vamale teritoriale și a documentațiilor depuse de solicitant, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, aprobă sau respinge cererea de autorizare a antrepozitarului autorizat propus.”

33. La punctul 86, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilității data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie sau de către Comisia teritorială, după caz.”

34. La punctul 86, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale centrale sau autorității teritoriale, după caz, modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal sau în alte situații în care se justifică acest fapt.”

35. La punctul 86, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Antrepozitarii autorizați prevăzuți la alin. (9), au obligația îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la pct. 84 alin. (14¹) – (14³).”

36. La punctul 86, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alin. (11¹), cu următorul cuprins:

„(11¹) În situațiile prevăzute la alin. (9) și (11), perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal se prelungește până la data soluționării cererii de reautorizare, în condiția în care garanția constituită de către antrepozitarul autorizat este valabilă.”

37. La punctul 86, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (9), (10) și (11), autoritatea vamală teritorială va înainta documentațiile către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, însoțite de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității autorizării/reautorizării antrepozitului fiscal și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.”

38. La punctul 86, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (12¹), cu următorul cuprins:

„(12¹) Comisia și Comisiile teritoriale analizează cu precădere cererile de reautorizare.”

39. La punctul 86, alineatul (13) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) Direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, pot să solicite antrepozitarului autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanția.”

40. La punctul 86, alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (3) și este valabilă de la data aprobării de către Comisie sau de către Comisia teritorială, după caz.”

41. La punctul 86, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alin. (16), cu următorul cuprins:

„(16) Schimbarea calității unui contribuabil în perioada de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal nu atrage modificarea perioadei de valabilitate.”

42. La punctul 87, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia sau Comisiile teritoriale, după caz, stabilesc o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia sau Comisiile teritoriale, după caz, stabilesc obligatoriu o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulației intracomunitare.”

43. La punctul 87, alineatul (24) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(24) Intră sub incidența termenului de minim 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, prin notificarea intenției respective la autoritatea vamală teritorială. Atunci când intenția de modificare atrage modificarea autorizației, această intenție va fi notificată și la autoritatea fiscală centrală – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau după caz, la autoritatea teritorială care asigură secretariatul Comisiei teritoriale. În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerțului, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta atât autorității fiscale centrale sau teritoriale, după caz, cât și autorității vamale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.”

44. La punctul 88, alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Măsura suspendării - cu excepția cazului de la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisie sau de către Comisiile teritoriale, după caz, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecințe fiscale, vor fi aduse la cunoștința autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau, după caz, autorității teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei sau, după caz, Comisiei teritoriale în vederea analizării și dispunerii măsurilor ce se impun.

(3) Decizia Comisiei sau, după caz, a Comisiei teritoriale va fi adusă la cunoștința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, această decizie va fi adusă și la cunoștința autorității vamale teritoriale, care în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte va proceda la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

[...]

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficiențelor de către organul de control acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie sau, după caz, către Comisiile teritoriale.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizației pentru un antrepozit fiscal - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) -, încetarea suspendării autorizației va fi dispusă de Comisie sau, după caz, de către Comisia teritorială, în baza referatului emis în acest sens de aceeași autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficiențelor înscrise în decizia Comisiei sau, după caz, a Comisiei teritoriale.”

45. La punctul 88, după alineatul (9) se introduc trei noi alineate, alin. (9¹), (9²) și (9³), cu următorul cuprins:

„(9¹) Soluționarea contestației privind decizia de suspendare - cu excepția cazului de la alin. (4) -, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal, se realizează exclusiv de către Comisie.

(9²) Contestația privind decizia de suspendare - cu excepția cazului de la alin. (4) -, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal se depune la autoritatea fiscală emitentă a deciziei.

(9³) Contestația depusă la autoritatea fiscală emitentă va fi transmisă autorității fiscale centrale – direcției de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, împreună cu punctul de vedere al Comisiei teritoriale, precum și cu documentația care a fost avută în vedere la emiterea acestei decizii.”

46. La punctul 88, alineatele (10), (11) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) În cazul anulării sau revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de Comisie sau, după caz, de către Comisia teritorială numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni, de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizației devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa și motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei sau, după caz, Comisiei teritoriale care va proceda la revocarea autorizației.

[...]

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia sau, după caz, Comisia teritorială a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare sau de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

47. La punctul 89, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de destinatarul înregistrat propus.”

48. La punctul 89, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Autoritatea competentă eliberează autorizația de destinatar înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

49. La punctul 89, alineatul (21) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(21) Autorizația de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la art. 206²⁹ din Codul fiscal;

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag revocarea autorizației de destinatar înregistrat;

f) în situația prevăzută la alin. (26).”

50. La punctul 89, alineatul (25) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(25) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

51. La punctul 90, subpunctul 90.1. alineatele (4), (5), (12) și (15) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Autoritatea competentă eliberează autorizația de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(5) Pentru antrepozitarii autorizați care intenționează să achiziționeze produse accizabile din operațiuni proprii de import, autorizarea ca expeditor înregistrat și atribuirea codului de accize se fac în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală centrală, conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoțită de declarația pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității și de lista produselor accizabile în care să fie menționate cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an, cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

[...]

(12) Autorizația de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (9);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag revocarea autorizației de expeditor înregistrat;

f) în situația prevăzută la alin. (16).”

[...]

(15) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de expeditor înregistrat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

52. La punctul 91, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când expeditorul este din România, trebuie să fie însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 40.1.”

53. La punctul 94, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Modelul documentului pe suport de hârtie este prevăzut în anexa nr. 40.1.”

54. La punctul 98 subpunctul 98.1, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Autoritatea fiscală teritorială sau autoritatea vamală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de antrepozitarul autorizat sau de operatorul economic și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.”

55. La punctul 98 subpunctul 98.1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (5), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

56. La punctul 98 subpunctul 98.2, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de antrepozitarul autorizat și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.”

57. La punctul 98 subpunctul 98.2, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (6), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

58. La punctul 98, după subpunctul 98.2 se introduce un nou subpunct, subpct. 98.3., cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Restituiri de accize

Art. 206⁴²

[...]

(3¹) Pentru produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum în România și care ulterior sunt exportate, persoana care a efectuat exportul are drept de restituire a accizelor, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice

98.3. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de către destinatari înregistrați și livrate la export, accizele plătite pot fi restituite la cererea acestora.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, destinatarul înregistrat va depune trimestrial până pe data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare expirării trimestrului, o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentelor care atestă faptul că produsele respective au fost achiziționate de la un antrepozit fiscal dintr-un stat membru;

b) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;

c) copia declarației vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

d) copia documentului care atestă plata accizelor la bugetul de stat.

(3) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, destinatarul înregistrat va depune o notificare la autoritatea vamală teritorială cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie livrate la export.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) va cuprinde următoarele informații:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum;

c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum.

(5) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de livrarea produselor accizabile la export, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(6) O copie a procesului verbal prevăzut la alin. (5) va fi anexată cererii prevăzute la alin. (2).

(7) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către destinatarul înregistrat și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.

(8) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (7), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

59. La punctul 100, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către comerciantul expeditor și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.”

60. La punctul 100, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (4), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

61. La punctul 103, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către vânzător și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.”

62. La punctul 103, după alineatul (22) se introduce un nou alineat, alin. (22¹), cu următorul cuprins:

„(22¹) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (22), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

63. La punctul 105, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

64. La punctul 107, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde și o rubrică aferentă prețului de vânzare cu amănuntul declarat.”

65. La punctul 108, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (8¹), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal

Garanții

Art. 206⁵⁴

[...]

(4¹) Valoarea garanției nu poate fi mai mică decât cuantumul stabilit în normele metodologice, în funcție de natura produselor accizabile ce urmează a fi realizate.

Norme metodologice

(8¹) Cuantumul garanției constituite de antrepozitarii autorizați pentru producție nu poate fi mai mică decât limitele prevăzute mai jos:

- a) pentru producția de bere – 100.000 de euro;
- b) pentru producția de bere realizată de micii producători – 50.000 de euro;
- c) pentru producția de bere de maximum 2.500 hl pe an realizată de micii producătorii – 1.000 de euro;
- d) pentru producția de vinuri – 10.000 de euro;
- e) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri - 50.000 de euro;
- f) pentru producția de produse intermediare – 50.000 de euro;
- g) pentru producția de băuturi spirtoase – 100.000 de euro;
- h) pentru producția de alcool etilic – 250.000 de euro;
- i) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii – 2.500 de euro;
- j) pentru producția de tutun prelucrat – 1.000.000 de euro;
- k) pentru producția de produse energetice, cu excepția GPL – 2.000.000 de euro;
- l) pentru producția de GPL – 10.000 de euro.
- m) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți – 5.000 euro.”

66. La punctul 108, alineatele (14), (20), (23), (24), (29) – (33) se modifică și vor avea următorul cuprins:

[...]

(14) Nivelul garanției se analizează ori de câte ori este cazul, însă cel puțin o dată pe an, de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate.

[...]

(20) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite și Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

[...]

(23) Garanția poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu și-a respectat obligațiile legale privind plata accizei sau înregistrează orice alte obligații fiscale restante, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(24) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizația, iar eventualele diferențe rezultate din actualizarea sau executarea garanției, în cazul antrepozitarilor autorizați și al destinatarilor înregistrați, se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizația ori de la data actualizării garanției, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanției la autoritatea vamală teritorială, care va înștiința Comisia sau Comisia teritorială, după caz.

[...]

(29) În cazul antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, nivelul garanției se reduce de Comisie sau, după caz, de Comisia teritorială, după cum urmează:

a) cu 50%, în situația în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat, dar nu mai puțin de 50% din cuantumul minim al garanției prevăzută la alin. (8¹), acolo unde este cazul;

b) cu 75%, în situația în care în ultimii 5 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat, dar nu mai puțin de 75% din cuantumul minim al garanției prevăzută la alin. (8¹), acolo unde este cazul;

și cu condiția ca în perioadele respective garanția să nu fi fost executată.

(30) Prin conformarea cu prevederile legale privind obligațiile datorate bugetului general consolidat se înțelege depunerea declarațiilor și efectuarea plății la bugetul general consolidat a obligațiilor de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, inclusiv efectuarea eventualelor regularizări, în termenele legale. În situația în care plata accizelor se efectuează în termenul admis de Codul fiscal pentru întârzierea la plată a accizelor sau contribuabilul, din proprie inițiativă, corectează declarațiile de accize și efectuează plata eventualelor diferențe, condițiile de acordare a reducerii garanției nu sunt afectate.

(31) Nivelul de reducere al garanției stabilit potrivit prevederilor alin. (29), rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei sau a Comisiei teritoriale, după caz, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.

(32) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduce, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, poate decide ca la stabilirea garanției pentru acest nou antrepozit să aplice același nivel de reducere a garanției.

(33) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduce, care solicită reautorizarea, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, poate decide aplicarea în continuare a nivelului de reducere a garanției.”

67. La punctul 109, alineatul (2) se abrogă.

68. La punctul 110 subpunctul 110.3, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la prețuri fără accize și va solicita compensarea/restituirea accizelor aferente cantităților astfel livrate.”

69. La punctul 110 subpunctul 110.3, după alineatul (10) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către importator și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.

(12) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (11), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

70. La punctul 111, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia sunt cel puțin două din următoarele:

a) pentru industria cosmetică:

1. Dietilftalat 0,1% în vol.;
2. Ulei de mentă 0,15% în vol.;
3. Ulei de lavandă 0,15% în vol.;
4. Benzoat de benzil 5,00% în vol.;
5. Izopropanol 2,00% în vol.;
6. 1,2 propandiol 2,00% în vol.;
7. Terțbutanol 800 g/1.000 l;
8. Benzoat de denatoniu 10 g/1.000 l;

b) pentru alte industrii:

1. Alcoolii superiori 30 kg/1000 l;
2. Violet de metil 1,0 g/1000 l;
3. Monoetilen glicol 3,5 kg/1000 l;
4. Salicilat de etil/metil 0,6 kg/1000 l;
5. Albastru de metilen 3,5 g/1000 l;
6. Terțbutanol 800 g/1.000 l;
7. Acetat de etil 20 kg/1.000 l;

c) pentru bioetanolul folosit drept combustibil:

1. etil terț butil eter 20 l/1.000 l;
2. izopropanol 20 l/1.000l.”

71. La punctul 111, după alineatul (7) se introduc trei noi alineate, alin. (7¹) - (7³), cu următorul cuprins:

„(7¹) Este permisă denaturarea numai a alcoolului etilic realizat în respectivul antrepozit fiscal de producție alcool etilic – materie primă.

(7²) În vederea obținerii soluțiilor de spălat sau de curățare este permisă denaturarea numai a alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară.

(7³) Nu este permisă realizarea produselor care nu sunt destinate consumului uman în interiorul antrepozitelor fiscale, cu excepția alcoolului sanitar.”

72. La punctul 111, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanțe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat și de la antrepozite fiscale din alte state membre.”

73. La punctul 111 alineatul (9), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în funcție de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentația depusă, autoritatea vamală teritorială decide asupra acceptării operațiunii de denaturare și desemnează reprezentantul său care va supraveghea efectuarea acestei operațiuni. În situația în care datele cuprinse în documentația prezentată nu corespund realității, autoritatea vamală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operațiunii de denaturare;”

74. La punctul 111, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (12¹), cu următorul cuprins:

„(12¹) În sensul art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin „procese de fabricație” se înțelege totalitatea procedeelelor folosite pentru transformarea materiilor prime și a semifabricatelor în produse finite, cu condiția ca acestea să nu conțină alcool.”

75. La punctul 111 alineatul (16), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în situațiile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. a), c) și e) din Codul fiscal, pentru antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.”

76. La punctul 111, după alineatul (16) se introduce un nou alineat, alin. (16¹), cu următorul cuprins:

„(16¹) Prin excepție de la alin. (16) lit.b), în cazul realizării de alcool sanitar de către antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat, scutirea se acordă direct.”

77. La punctul 111, alineatele (17) și (25) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(17) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final.

[...]

(25) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Ne prezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

78. La punctul 111 alineatul (26), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;”

79. La punctul 111, alineatul (30) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(30) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.”

80. La punctul 111, după alineatul (30) se introduce un nou alineat, alin. (30¹), cu următorul cuprins:

„(30¹) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

81. La punctul 111, alineatul (37) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(37) În situațiile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. b), c), e) și i) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect. Livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite compensarea/restituirea accizelor.”

82. La punctul 111 alineatul (38), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic și/sau a produsului alcoolic sau copia avizului de însoțire pentru alcoolul etilic parțial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizate care funcționează în sistem integrat, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plății accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizate care funcționează în sistem integrat;”

83. La punctul 111, alineatul (39) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(39) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

84. La punctul 111, după alineatul (42) se introduc două noi alineate, alin. (42¹) și (42²), cu următorul cuprins:

„(42¹) În situațiile prevăzute la alin. (38) și (42), autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către beneficiarul scutirii și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.

(42²) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (42¹), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

85. La punctul 113 subpunctul 113.1.1, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Scutirea se acordă direct și în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care dețin certificate de autorizare emise de Autoritatea Aeronautică Civilă provin din achiziții intracomunitare proprii.

(3²) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorii economici prevăzuți la alin. (3¹) provin din achiziții intracomunitare proprii, aceștia trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.”

86. La punctul 113 subpunctul 113.1.2 alineatul (11), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

87. La punctul 113 subpunctul 113.1.2 după alineatul (19) se introduce un nou alineat, alin. (19¹), cu următorul cuprins:

„(19¹) În cazul în care produsele energetice provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import, distribuitorul autorizat este obligat la plata accizelor la bugetul de stat.”

88. La punctul 113 subpunctul 113.1.2, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Pentru cantitățile de produse energetice livrate la prețuri fără accize navelor, distribuitorul poate solicita compensarea/restituirea accizelor. În acest sens, distribuitorul depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

- a) copia autorizației de utilizator final;
- b) copia facturilor de achiziție;
- c) dovada plății accizelor;
- d) un exemplar pe suport hârtie al jurnalului prevăzut la alin. (16) aferent lunii calendaristice în care sunt înscrise cantitățile pentru care se solicită restituirea accizei;
- e) copii de pe documentele de livrare.”

89. La punctul 113 subpunctul 113.1.2, după alineatul (22) se introduc două noi alineate, alin. (22¹) și (22²), cu următorul cuprins:

„(22¹) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de distribuitor și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.

(22²) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (22¹), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

90. La punctul 113 subpunctul 113.1.2, alineatul (24) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(24) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

91. La punctul 113 subpunctul 113.2, alineatele (12) și (19) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(12) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

[...]

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.”

92. La punctul 113 subpunctul 113.2, după alineatul (19) se introduc două noi alineate, alin. (19¹) și (19²), cu următorul cuprins:

„(19¹) Autoritatea fiscală/vamală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.

(19²) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (19¹), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

93. La punctul 113 subpunctul 113.3, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

94. La punctul 113 subpunctul 113.4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Operatorii economici pot solicita compensarea/restituirea accizelor trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului.”

95. La punctul 113 subpunctul 113.4, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către operatorul economic și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.

(4²) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (4¹), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

96. La punctul 113 subpunctul 113.4, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

97. La punctul 113 subpunctul 113.7, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în

anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

98. La punctul 113 subpunctul 113.7, după alineatul (16) se introduc două noi alineate, alin. (16¹) și (16²), cu următorul cuprins:

„(16¹) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către beneficiarul scutirii și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.

(16²) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (16¹), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

99. La punctul 113 subpunctul 113.7, alineatul (17) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

100. La punctul 113 subpunctul 113.11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În situațiile de acordare a scutirii directe, care necesită autorizație de utilizator final, aceasta se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.”

101. La punctul 113 subpunctul 113.11 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal.”

102. La punctul 113 subpunctul 113.11, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.”

103. La punctul 113 subpunctul 113.11, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

104. La punctul 114, după litera f) se introduce o nouă litera, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) băuturi fermentate spumoase, altele decât bere și vinuri.”

105. La punctul 116, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Banderolele pentru marcarea băuturilor fermentate liniștite, altele decât bere și vinuri, a produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare, băuturi fermentate liniștite;

c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

e) concentrația alcoolică.”

106. La punctul 116, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.”

107. La punctul 117 subpunctul 117.1, alineatele (3), (8) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea competentă eliberează autorizația de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de

abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca importator autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

[...]

(8) Autorizația de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (7);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag revocarea autorizației de importator;

f) în situația prevăzută la alin. (13).”

[...]

(12) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de importator autorizat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

108. La punctul 117 subpunctul 117.2, după alineatul (18) se introduc două noi alineate, alin. (19) și (20), cu următorul cuprins:

„(19) Marcajele expediate unui antrepozit fiscal de producție din alt stat membru, pot fi supuse operațiunii de distrugere în cadrul acestor antrepozite, atunci când se impune această operațiune și în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru respectiv.

(20) În situația prevăzută la alin. (19), dovada marcajelor distruse este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcă din România și care poartă viza autorității competente din statul membru în care a avut loc operațiunea de distrugere.”

109. La punctul 117 subpunctul 117.3, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Contravaloarea marcajelor nu se asigură de la bugetul de stat pentru cantitatea suplimentată de marcaje potrivit subpct. 117.2. alin. (4), atunci când aceasta depășește cu mai mult de 10% media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni.”

110. La punctul 118, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci sigilați cu sigiliile organului de control care a efectuat confiscarea, fiecare colet/sac fiind însoțit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul și cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în Anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal.

(4²) Listele de inventar se înregistrează în evidențele organului de control care a efectuat confiscarea și se menționează în cuprinsul procesului verbal de predare-primire.”

111. La punctul 118, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, la cererea operatorului economic cu drept de marcă, în termen de maxim 30 de zile de la data preluării acestora și în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală.”

112. La punctul 118 după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) În situația în care, cu ocazia efectuării distrugerii se constată existența unor sigilii deteriorate/rupte, precum și la solicitarea oricărui membru al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conținutului coletelor/sacilor.”

113. La punctul 120 subpunctul 120.1, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licență, antrepozitarul autorizat are obligația de a notifica acest lucru autorității vamale teritoriale și autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Activitatea desfășurată fără această notificare se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoțite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecție a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licență, cesiune,

consimțământ scris din partea titularului mărcii sau declarația producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declarație, în baza contractelor de licență.”

114. La punctul 120 subpunctul 120.2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curățări, decantări, degradate calitativ - în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție pot fi vândute sau cedate pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la alin. (2) al art. 206¹⁶ din Codul fiscal către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoțire, vizate de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărei rază își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal, precum și de reprezentantul autorității vamale teritoriale din a cărei rază sunt colectate reziduurile. Colectarea reziduurilor de produse energetice poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producție produse energetice sau de către operatorii economici autorizați pentru operațiuni de ecologizare.”

115. La punctul 120 subpunctul 120.2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operațiunilor de prelucrare sau de ecologizare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condițiile prevăzute de legislația în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială va fi notificată cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.”

116. La punctul 120, după subpunctul 120.3 se introduc două noi subpuncte, subpct. 120.4 și 120.5, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal

Condiții de distribuție și comercializare

Art. 206⁶⁹

[...]

(1¹) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

[...]

(13) Este interzisă practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziții intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată.

Norme metodologice

„120.4. În sensul art. 206⁶⁹ alin. (1¹) din Codul fiscal, noțiunea de alcool etilic nu cuprinde distilatele.

120.5.(1) Produsele accizabile eliberate pentru consum nu pot fi comercializate la prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea acestora, la care se adaugă acciza și taxa pe valoare adăugată.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația comercializării produselor accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru produsele accizabile cotate la bursă cu condiția ca prețul de vânzare fără taxe să nu fie mai mic decât prețul stabilit pe baza cotațiilor bursiere.

(4) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru produsele accizabile comercializate în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru produsele energetice în situațiile cauzate de o forță majoră sau datorate unor prevederi contractuale care obligă furnizorul să comercializeze produsele la o valoare mai mică decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea acestora, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată.”

117. După punctul 120 se introduc două noi puncte, pct. 121 și 122, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal

Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită

Art. 206⁷⁰ - Circulația produselor accizabile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită, nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 9-a din prezentul capitol.

Norme metodologice

121. (1) Alcoolul etilic, băuturile alcoolice, precum și produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidența prevederilor privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Alcoolul etilic și băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, pot fi valorificate de autoritățile competente către antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic - materie primă, numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) livrarea acestor produse se face pe bază de factură fiscală care trebuie să respecte prevederile art.155 din Codul fiscal.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și pentru produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(5) Produsele accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare, cu excepția tutunurilor prelucrate, se valorifică către agenții economici comercianți pe bază de factură fiscală specifică la prețuri care cuprind și accizele.

(6) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (2), (4) și (5) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.”

Codul fiscal

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art. 206⁷¹ - (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice

122. (1) Tutunul prelucrat reprezentând țigarete este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste științifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiția

ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării științifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă numai antrepozitarilor autorizați pentru producția de țigarete, doar atunci când testarea este realizată direct de către aceștia sau prin intermediul unei societăți specializate în efectuarea testelor științifice sau privind calitatea produselor, în limita cantității de 200.000 de bucăți țigarete pe semestru.

(3) În accepțiunea acestei prevederi, în noțiunea de „teste științifice sau teste privind calitatea produselor”, nu intră testele de piață destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoțire a lotului de țigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor științifice sau celor privind calitatea produselor va fi avizul de însoțire a mărfii.”

118. La punctul 30², alineatele (5) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Autorizația de operator economic pentru achiziții intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanția va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa pe parcursul unui an. Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 108.

[...]

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator economic pentru achiziții intracomunitare nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.”

119. La punctul 31, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) În toate situațiile, autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de către solicitant și va decide asupra restituirii accizelor prin emiterea unui act administrativ fiscal care să constate creanța contribuabilului, dacă este cazul.

(12) După emiterea titlului de creanță prevăzut la alin. (11), organul fiscal emite decizia de restituire a accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.”

120. Punctul 32¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„32¹. Pentru asigurarea aplicării corecte a cursului de schimb valutar pentru calculul accizelor și a impozitului la țiteiul din producția internă, acesta va fi comunicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice în termen de 15 zile de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs care se va utiliza pe toată durata anului următor.”

121. Anexele nr. 33 și 35 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

122. După anexa nr. 38 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 38¹, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

123. Anexele nr. 47, 48.1, 48.2, 48.3, 48.4, 48.5, 49, 52.1, 52.2, 53.1, 53.2 și 55.1 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 4 – 15, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

F. Titlul IX – Impozite și taxe locale

1. La punctul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se datorează taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. Dacă o persoană juridică - concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosință - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință pentru aceeași clădire cu alte persoane, taxa pe clădiri va fi datorată de utilizatorul final.”

2. La punctul 17, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru evitarea dublei impuneri, în cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale se datorează taxa pe clădiri, pentru aceasta nu se stabilește impozit pe clădiri.”

3. La punctul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„22. (1) Prin sintagma „încăperilor care sunt folosite pentru activități economice”, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 - 5, 7, 11, 14, 15 și 17 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror activități de producție, comerț sau prestări de servicii, astfel cum sunt definite în Legea nr.71/2011 de punere în aplicare a legii nr.287/2011 privind Codul civil, altele decât destinațiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri. La stabilirea impozitului pe clădiri și a taxei pe clădiri, se ia în considerare și orice fel de contract încheiat în urma căruia se obține un venit.”

4. La punctul 34, după litera C se introduce o nouă literă, lit. D, cu următorul cuprins:

„D. Modul de calcul al impozitului pe clădiri în cazul persoanelor fizice este următorul:

a) se determină valoarea impozabilă a clădirii, prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m², din tabelul de la alin. (3) al art. 251 din *Codul fiscal*.

În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D din tabelul de la alin. (3) al art. 251 din *Codul fiscal*, valoarea impozabilă se calculează prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu cota de 75% din valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m².

În cazul contribuabilului care deține la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A - D din tabelul de la alin. (3) al art. 251 din *Codul fiscal*, valoarea impozabilă se calculează prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimate în metri pătrați, cu cota de 50% din valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m².

- $S = S_{cds} \times V_{i \text{ tabel}} \times 50\% = V_1$
- $P + E = S_{cd(P+E)} \times V_{i \text{ tabel}} = V_2$
- $M = S_{cd M} \times V_{i \text{ tabel}} \times 75\% = V_3$

$$V_{it} = V_1 + V_2 + V_3$$

unde:

S = subsol;

S_{cds} = suprafață construită desfășurată subsol;

$V_{i \text{ tabel}}$ = valoare impozabilă corespunzătoare tabelului de la alin. (3) al art.251 din *Codul fiscal*;

V_1, V_2, V_3 = valoare absolută rezultată în urma calculului;

P = parter;

E = etaj;

$S_{cd(P+E)}$ = suprafață construită desfășurată parter plus etaj;

M = mansardă;

S_{cdM} = suprafață construită desfășurată mansardă;

V_{it} = valoare de impunere totală.

b) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform lit. a) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul prevăzut la pct. (5) al art. 251 din *Codul fiscal*:

$$V_{ic} = V_{it} \times C_c$$

unde:

V_{ic} = valoare impozabilă corectată;

C_c = coeficient de corecție;

c) Valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform lit. b), se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

- cu 20% pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

- cu 10% pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

$$V_{iR} = V_{ic} - 10\% \times V_{ic}$$

sau

$$V_{iR} = V_{ic} - 20\% \times V_{ic}$$

unde:

V_{iR} = valoare impozabilă redusă.

d) În cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării lit. d), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia.

$$V_{im} = V_{iR} + 5\% \times V_{iR} \times N_f$$

unde:

V_{im} = valoare impozabilă majorată;

N_f = număr de fracții de 50m².

e) Impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

$$I = V_{im} \times 0,1\%$$

unde:

I = impozitul.”

5. Punctele 53 - 55 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„53. Consiliile locale adoptă hotărâri, în cursul fiecărui an, privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condițiile legii. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.”

54. (1) Prin lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, astfel cum sunt menționate la art.253 alin.(3¹) din lege, se înțeleg acele lucrări care au ca rezultat creșterea valorii clădirii respective cu cel puțin 25%.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani, respectiv 5 ani, anteriori anului fiscal de referință se calculează pe baza cotei stabilite, prin hotărâre a consiliului local, între 10% și 20%, respectiv 30% și 40%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Exemplu:

La data de 31.12.2010, un contribuabil înregistrează în contabilitate reevaluarea clădirilor. După această dată, nu se mai efectuează nicio reevaluare.

În anii următori, cota impozitului pe clădiri va fi:

- a) între 0,25-1,50%, în anii 2011, 2012 și 2013;
- b) între 10-20%, în anii 2014 și 2015;
- c) între 30-40%, în anul 2016 și următorii.

55. Pentru clădirile cu destinație turistică aparținând persoanelor juridice, cota impozitului pe clădiri este:

a) între 0,25% - 1,50%, conform hotărârii consiliului local, în cazul clădirilor care funcționează în cursul unui an calendaristic și care au fost reevaluate în ultimii 3 ani sau 5 ani anteriori anului fiscal de referință, potrivit prevederilor art. 253 alin. (2) din Codul fiscal;

b) minimum 5%, conform hotărârii consiliului local, în cazul clădirilor care nu funcționează în cursul unui an calendaristic și care au fost reevaluate în ultimii 3 sau 5 ani anteriori anului fiscal de referință, potrivit prevederilor art. 253 alin. (9) din Codul fiscal;

c) între 10% - 20%, conform hotărârii consiliului local, în cazul clădirilor care funcționează sau nu în cursul unui an calendaristic și care nu au fost reevaluate în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referință, potrivit prevederilor art. 253 alin.(6) lit. a) din Codul fiscal;

d) 30% - 40%, în cazul clădirilor care funcționează sau nu în cursul unui an calendaristic și care nu au fost reevaluate în ultimii 5 ani anteriori anului fiscal de referință, potrivit prevederilor art. 253 alin.(6) lit. b) din Codul fiscal.”

e) contribuabilii care dețin clădiri cu destinație turistică sunt obligați să depună o declarație pe proprie răspundere, până la data de 31 ianuarie a anului fiscal, privind funcționarea sau nefuncționarea unității de cazare în cursul anului, în vederea încadrării în prevederile alin.(2), respectiv alin.(9) ale art.253 din Codul fiscal.

Pentru încadrarea la alin.(2) al art.253 din Codul fiscal, la solicitarea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, contribuabilii au obligația de a pune la dispoziția acestuia documente justificative, aferente activității pentru care sunt autorizați, referitoare la funcționarea unității de cazare, cum ar fi: facturi de utilități, facturi fiscale, bon fiscal, state de plată a salariilor, etc.”

6. La punctul 57, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe clădire este datorat de locator începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a expirat

termenul limită prevăzut în contract, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data rezilierii contractului și se stabilește pe baza valorii înregistrate în contabilitate.

(4) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.”

7. Punctul 58 se abrogă.

8. După punctul 60 se introduce un nou punct, pct. 60¹, cu următorul cuprins:

„60¹. În categoria clădirilor cu destinație turistică menționate la art. 253 alin. (9) intră: hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, hosteluri, vile turistice, cabane turistice, sate de vacanță, campinguri, căsuțe de tip camping, apartamente și camere de închiriat, pensiuni turistice rurale, pensiuni agroturistice, case tradiționale, precum și alte unități cu funcțiuni de cazare turistice.”

9. Punctul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„62. Structurile de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale întocmesc procesele-verbale menționate la art. 254 alin. (8) din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri.”

10. La punctul 63, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la art. 254 alin.(8), determină concomitent, în condițiile Codului fiscal și ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.”

11. La punctul 70, alineatele (2) și (3) se abrogă.

12. La punctul 73, alineatele (2²) și (2³) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2²) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe teren este datorat de locator începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a expirat termenul limită prevăzut în contract, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data rezilierii contractului.

(2³) În cazul terenurilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice sau persoanelor juridice, se datorează taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz. Dacă o persoană juridică-concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosință - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință pentru același teren cu alte persoane, taxa pe teren va fi datorată de utilizatorul final.”

13. La punctul 77, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

- a) Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum și componența, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.”

14. La punctul 83, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Referitor la circulația juridică a terenurilor se vor avea în vedere reglementările din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările ulterioare.

(2) Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.”

15. La punctul 84, alineatul (2) lit.c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) Hotărârea Guvernului nr.1632/2009 privind registrul agricol pentru perioada 2010 - 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1 bis din 4 ianuarie 2010;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2010 - 2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului finanțelor publice, ministrului administrației publice și al ministrului dezvoltării și prognozei nr.95/153/1998/3241/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.650 din 20 septembrie 2010.”

16. La punctul 85, alineatele (2) și (3) se abrogă.,

17. După punctul 95¹, se introduce un nou punct, pct. 95², cu următorul cuprins:

„95². În cazul în care contractele de leasing financiar se reziliază, impozitul pe mijlocul de transport este datorat de locator începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a expirat termenul limită prevăzut în contract pentru restituirea bunului de către locator, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data rezilierii contractului.”

18. Punctele 105 - 106¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata impozitului pe mijloacele de transport numai pentru autobuze, autocare și microbuze, prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activității producția și/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează impozitul prevăzut la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport care nu au fost înmatriculate niciodată în România, înregistrate în contabilitate ca stocuri.

106¹. Pentru vehiculele istorice, definite conform prevederilor legale în vigoare, Registrul Auto Român eliberează C.I.V. dacă vehiculul este atestat ca vehicul istoric și dacă

corespunde în ceea ce privește verificarea stării tehnice, menționând în C.I.V.-urile eliberate vehiculelor istorice textul „vehicul istoric”.”

19. Punctul 114 se modifică și va avea următorul cuprins:

„114. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are carte de identitate a vehiculelor distinctă, chiar dacă circulă în combinație.

(2) În cazul în care mijlocul de transport cu tracțiune mecanică și remorca, semiremorca sau rulota au carte de identitate a vehiculelor comună, impozitul datorat este cel prevăzut la art.263 alin.(5) din Codul fiscal.”

20. La punctul 122, alineatele (4) - (7) se abrogă.

21. Punctul 147 se modifică și va avea următorul cuprins:

„147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice și asociațiile familiale prevăzute de Ordonanța de urgență nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale.”

22. La punctul 153, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfășurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.”

23. La punctul 155, alineatul (1) lit.a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Taxele prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;”

24. La punctul 160 litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) pentru lucrările privind autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesiune în conformitate cu Ordonanța de urgență nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare.”

25. Punctul 161 se modifică și va avea următorul cuprins

„161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înțelege orice lucrări de construcții și reparații finanțate din fonduri publice prevăzute în componentele bugetului general consolidat.”

26. La punctul 163, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Nu se includ în valoarea serviciilor de reclamă și publicitate, serviciile de decorare, neutralizare și întreținere reclamă.”

27. La punctul 173 literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, republicată;

b) Ordinului nr. 2823/1566/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice și privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autori sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autori ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, cu modificările și completările ulterioare.”

28. După punctul 175 se introduce un nou punct, pct. 175¹, cu următorul cuprins:

„175¹. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete de intrare la spectacole prin sistem propriu de înscriere și numerotare, folosind programul informatic propriu, cu respectarea prevederilor de la art. 274 alineatul (4), precum și a conținutului minimal obligatoriu al билетelor și abonamentelor de intrare la spectacol conform Hotărârii Guvernului nr. 846/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidența și gestionarea abonamentelor și билетelor de intrare la spectacole.”

29. La punctul 178 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența activităților specifice grupei 932 din CAEN - alte activități recreative.”

30. La punctul 180 alineatul (1), poziția II se modifică și va avea următorul cuprins:

„II. asupra valorii stabilite potrivit mențiunii de la alin. (2) se aplică coeficientul de corecție ce corespunde rangului localității respective, astfel;

- a) localități urbane de rangul 0 8,00;
- b) localități urbane de rangul I 5,00;
- c) localități urbane de rangul II 4,00;
- d) localități urbane de rangul III 3,00;
- e) localități rurale de rangul IV 1,10;
- f) localități rurale de rangul V 1,00;”

31. La punctul 185, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins.

„(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul anului și se aplică în anul fiscal următor, în condițiile prezentelor norme metodologice.”

32. Punctul 188 se modifică și va avea următorul cuprins:

„188. În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota este de 1% se aplică la valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, valoare care nu include T.V.A.”

33. La punctul 220, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Facilitățile prevăzute la art.286 alin.(8) și (9) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea, pentru lucrările de reabilitare energetică, astfel cum sunt prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011, precum și pentru lucrările de creștere a calității arhitectural-ambientale realizate în condițiile Legii nr. 153/2011.”

G. Titlul IX² – Contribuții sociale obligatorii

1. Punctul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Art. 296⁵

[...]

(2) Pentru persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câștigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) corectată cu excepțiile prevăzute la art. 296¹⁵ și art. 296¹⁶ lit. b). În baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate se includ și veniturile prevăzute la art. 296¹⁷ alin. (6).

Norme metodologice:

11. În baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ și următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) din Codul fiscal:

a) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.”

2. Punctul 12 și 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal

Art. 296⁵

[...]

(2¹) Pentru persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), baza lunară de calcul a contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate o reprezintă suma câștigurilor brute realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) corectată cu excepțiile prevăzute la art. 296¹⁵ și art. 296¹⁶ lit. e) . În baza lunară de calcul a contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate se includ și veniturile prevăzute la art. 296¹⁷ alin. (7). Baza lunară de calcul a contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraților din luna pentru care se calculează contribuția și valoarea corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe țară garantate în plată.

Norme metodologice:

12. În baza lunară de calcul a contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ și următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) din Codul fiscal:

a) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare.

13. Contribuția pentru concedii și indemnizații care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se va evidenția distinct în anexa 1.1 <<Anexa angajator>> la <<Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate>>, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010 privind modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a <<Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate>>.

3. Punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul Fiscal:

Art. 296¹⁶ - Se exceptează de la plata contribuțiilor sociale, următoarele venituri:

a) la contribuția de asigurări sociale, veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) literele l), q), r), s), precum și la literele o) și p) pentru partea care depășește nivelul prevăzut la art. 296¹¹; de asemenea, se exceptează indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București, precum și prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;”

Norme metodologice:

20. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale, următoarele:

a) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

b) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

c) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

d) ajutoarele lunare/plățile compensatorii ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii, cadrelor militare trecute în rezervă, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, cu drept de pensie;

e) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, pentru partea care depășește nivelul prevăzut la art. 296¹¹;

f) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, pentru partea care depășește nivelul prevăzut la art. 296¹¹;

g) indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București

h) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.”

4. Punctul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul Fiscal:

Art. 296¹⁶

[...]

b) la contribuția de asigurări sociale de sănătate, veniturile prevăzute la art.296⁴ alin. (1) lit. o), p) și ț).

Norme metodologice:

21. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, următoarele:

- a) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii;
- b) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;
- c) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;”

5. Punctul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul Fiscal:

Art. 296¹⁶

[...]

c) la contribuția de asigurări pentru șomaj:

- c1. veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. d), e), g), h), j), l), n), p), r), s), ș), t) și ț);**
- c2. prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;**
- c3. veniturile obținute de pensionari;**
- c4. veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice și respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice, cu excepția sumelor reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligația plății contribuției de asigurare pentru șomaj stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație.**

Norme metodologice:

22. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări pentru șomaj, următoarele:

- a) drepturile de soldă lunară acordate cadrelor militare, potrivit legii;
- b) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;
- c) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;
- d) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;
- e) sumele din profitul net, convenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;
- f) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;
- g) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;
- h) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;
- i) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;
- j) ajutoarele lunare/plățile compensatorii ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii, cadrelor militare trecute în rezervă, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, cu drept de pensie;
- k) ajutoarele lunare/plățile compensatorii ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii, cadrelor militare trecute în rezervă, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, fără drept de pensie;
- l) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

o) veniturile obținute de pensionari;

p) veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la art. 296³ lit. e) și g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice și respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice, cu excepția sumelor reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, asupra cărora există obligația plății contribuției de asigurare pentru șomaj stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație.”

6. Punctul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul Fiscal:

Art. 296¹⁶

[...]

d) la contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. c), d), e), g), h), j), l), n), q), r), s) și ș), t) și ț), precum și prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

Norme metodologice:

23. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, următoarele:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

b) drepturile de soldă lunară acordate cadrelor militare, potrivit legii;

c) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

d) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;

e) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

f) sumele din profitul net, convenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

g) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

h) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

i) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

j) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

k) ajutoarele lunare/plățile compensatorii ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii, cadrelor militare trecute în rezervă, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, cu drept de pensie;

l) ajutoarele lunare/plățile compensatorii ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii, cadrelor militare trecute în rezervă, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, fără drept de pensie;

m) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

n) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

o) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Contribuția pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale nu se datorează pe perioada practicii profesionale a elevilor, ucenicilor și studenților.”

7. Punctul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul Fiscal:

Art. 296¹⁶

[...]

e) la contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate:

e1. veniturile acordate potrivit legii, cadrelor militare în activitate și funcționarilor publici cu statut special care își desfășoară activitatea în ministerele și instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională;

e2. veniturile prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. g), h), j), l), n), p), s), ș), t) și ț);

Norme metodologice:

24. Sunt exceptate de la plata contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate următoarele:

a) veniturile acordate potrivit legii, cadrelor militare în activitate și funcționarilor publici cu statut special care își desfășoară activitatea în ministerele și instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională;

b) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;

c) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

d) sumele din profitul net, convenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

f) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

g) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

h) ajutoarele lunare/plățile compensatorii ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii, cadrelor militare trecute în rezervă, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, cu drept de pensie;

i) ajutoarele lunare/plățile compensatorii ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii, cadrelor militare trecute în rezervă, polițiștilor și funcționarilor publici cu

statut special din sistemul administrației penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, fără drept de pensie;

j) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

k) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.”

8. Punctul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul Fiscal:

Art. 296¹⁶ [...]

f) la contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, veniturile care nu au la bază un contract individual de muncă, precum și prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul național unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă și boli profesionale.

Norme metodologice:

25. Sunt exceptate de la plata contribuției la Fondul de garantare a creanțelor salariale următoarele:

a) veniturile de natura celor prevăzute la art. 296¹⁵ din Codul fiscal;

b) compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor concediate pentru motive care nu țin de persoana lor;

c) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul național unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă și boli profesionale;

d) drepturile de hrană acordate de angajatori salariaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) veniturile acordate potrivit prevederilor legale sub forma de participare a salariaților la profit.”

9. Punctul 26 se abrogă.

10. După punctul 30 se introduce un nou punct, pct.31, cu următorul cuprins:

„Codul Fiscal:

Art. 296¹⁹ - (1⁹) Pentru persoanele menționate la art. 60 alin. (1), declarația prevăzută la alin. (1) sau alin. (1¹), după caz, se depune potrivit prevederilor art. 60 alin. (2) și (3);

Norme metodologice:

31. Persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) care desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii din străinătate și care, potrivit legislației interne, coroborat cu prevederile instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, datorează contribuții sociale în România, au obligația să depună lunar declarația prevăzută la alin. (1), direct sau printr-un reprezentant fiscal; prevederea se aplică și persoanelor angajate ale misiunilor diplomatice, posturilor consulare acreditate în România, reprezentanțelor organismelor internaționale ori reprezentanțelor societăților comerciale și organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, pentru care angajatorul nu îndeplinește obligațiile privind declararea, calculul, reținerea și virarea contribuțiilor sociale, în condițiile prevăzute la pct. 130 - 132 de la Titlul III.”

Art. II – (1) Operatorii economici prevăzuți la art. I lit. E pct. 7 din prezenta hotărâre, au obligația de a constitui și garanția aferentă calității de destinatar înregistrat până la data de 31.01.2012. Neconstituirea garanției atrage revocarea autorizației de destinatar înregistrat.

(2) Cererile pentru acordarea autorizațiilor de antrepozit fiscal pentru producția exclusivă de vinuri realizate de către contribuabili, alții decât contribuabilii mari și mijlocii stabiliți conform reglementărilor în vigoare, precum și pentru micile distilerii, însoțite de documentațiile aferente, aflate în curs de soluționare la data de 1 ianuarie 2012 la Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, vor fi transmise spre soluționare comisiilor constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală până la data de 1 februarie 2012.

(3) Operatorii economici comercianți care dețin în stoc la data de 01 ianuarie 2012 băuturi fermentate liniștite, altele decât bere și vinuri, pot comercializa aceste produse până la epuizarea stocurilor.

Art. III – Având în vedere dispozițiile tranzitorii ale art. III din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri-financiar fiscale, se emit următoarele precizări:

„Art. III

(1) Antrepozitarii autorizați care la data de 1 ianuarie 2012 dețin autorizații valabile au obligația de a se conforma prevederilor art. 206²² alin. (3) lit. h) și i), ale art. 206²³ alin. (1) lit. h), precum și ale art. 206⁵⁴ alin. (4¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 ianuarie 2012 inclusiv.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) atrage revocarea autorizațiilor de antrepozit fiscal.”

Precizări

(1) În vederea respectării prevederilor art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011, antrepozitarii autorizați au obligația de a depune la autoritatea vamală teritorială, până la data de 31 ianuarie 2012 inclusiv, documentele necesare pentru conformarea prevederilor respective.

(2) Autoritatea vamală teritorială va transmite Comisiei sau Comisiilor teritoriale, după caz, până la data de 15 februarie 2012, lista antrepozitarilor autorizați care s-au conformat prevederilor respective, precum și a celor care nu s-au conformat. Aceste liste vor fi însoțite de documentele depuse de către antrepozitarii autorizați.

(3) Revocarea autorizațiilor de antrepozite fiscale ale antrepozitarilor autorizați care nu se conformează prevederilor art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 se face prin decizie a Comisiei sau a Comisiei teritoriale, după caz.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

Anexa nr. 3

(Anexa nr. 38¹ la Normele metodologice de aplicare a prevederilor Titlului VII din Codul fiscal)

	Nr. înregistrare	Data
--	------------------	------

DECLARAȚIE
privind media ponderată pentru produsul.....

I. INFORMAȚII PRIVIND MATERIILE PRIME ACCIZABILE UTILIZATE						
Nr. crt.	Denumire materie primă accizabilă	Cod NC	U.M.	Nivel accize (euro/ u.m.)	Cantitate utilizată pentru unitate măsură nivel accize produs finit*	Accize aferente materiei prime
0	1	2	3	4	5	6
TOTAL Accize materii prime utilizate (sumă coloana 6)						
TOTAL Materii prime accizabile utilizate (sumă coloana 5)						
II. INFORMAȚII PRIVIND MATERIILE PRIME NEACCIZABILE UTILIZATE						
Nr. crt.	Denumire materie primă neaccizabilă	U.M.	Cantitate utilizată pentru unitate măsură nivel accize produs finit*			
0	1	2	3			
TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate (sumă coloana 3)						
III. INFORMAȚII PRIVIND PRODUSUL ACCIZABIL FINIT REALIZAT						
Denumire produs		Cod NC	U.M.	Nivel accize (euro/u.m.)		
0		1	2	3		

IV. MEDIA PONDERATĂ

TOTAL Accize materii prime utilizate / (TOTAL Materii prime accizabile utilizate + TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate)

Media ponderată (euro/u.m.)

*se completează cu cantitatea materiei prime utilizată pentru obținerea unei cantități de produs finit pentru care este prevăzut nivelul accizelor în anexa nr. 1 la Titlul VII din Codul fiscal.

Ex: pentru obținerea unui produs din categoria produselor intermediare, se va completa cu materiile prime utilizate pentru obținerea unei cantități de 1 hl de produs finit.

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
Semnătura și ștampila solicitantului

.....
Data